

STATUUTSWIJZIGING VERLOOPT IN ONDUIDELIJKHEID

Acco countert beperking volmachten

Leden van de Algemene Vergadering (AV) van Acco zouden maximaal tien volmachten mogen vertegenwoordigen. Die bepaling in de voorgestelde statuutwijzigingen van Acco deed de hele studentenvertegenwoordiging even steigeren. "Eén groot misverstand," aldus Acco. De bepaling blijkt niet meer dan een suggestie van het advocatenkantoor dat de statuutswijziging heeft voorbereid, die Acco zelf erg verregaand vindt.

PIETER HAECK

Hoewel iedere aandeelhouder - dus iedereen met een Accokaart - van Acco in principe stemrecht heeft op de (AV), zijn er maar weinig studenten die van die mogelijkheid gebruik maken. Vandaar dat LOKO en de kringen elk jaar massaal gebruik maken van volmachten. Ze halen volmachten op van honderden studenten en nemen die mee richting de AV.

De bepaling die het aantal volmachten per persoon op de AV

beperkt, zou daarom de doodsteek betekenen voor de studentenstem binnen Acco. LOKO en de kringen begonnen begin vorige week prompt volmachten te ronselen om de statuutwijzigingen te kunnen blokkeren.

STATUTENWIJZIGING

Acco bedaart de gemoederen. De bepaling blijkt niet meer dan een wilde suggestie van het advocatenkantoor dat de statuutwijziging heeft voorbereid. "Onze statuten hadden een update nodig,

wegens bancaire redenen," aldus Jan Bundervoet, voorzitter van de Raad van Bestuur van Acco. "We hadden een advocatenkantoor de opdracht gegeven om diepgaand te evalueren of onze statuten nog in lijn waren met de wetgeving rond coöperatieve vennootschap-

beleid hoegenaamd niet toe," aldus Bundervoet.

MISVERSTANDEN

Niet alleen over de status van de voorstellen, maar ook elders stapelden de misverstanden rond de statuutwijziging zich al snel op.

"Veel te vroeg en totaal onduidelijk"

pen."

Acco beklemtoont dat de suggesties van het advocatenkantoor nog maar één keer besproken zijn en dat er geen conclusies aan verbonden kunnen worden. "Die bepalingen zijn wel heel erg verregaand. Het advocatenkantoor had verschillende suggesties gedaan: maximaal één volmacht, maximaal tien volmachten. Beide bepalingen zouden echter inhouden dat de studenteninspraak sterk genuëkerd wordt. Dat laten we in heel ons

Zo heerste in studentenmilieus eerst het idee dat de statuutwijzigingen al op de AV van 27 maart zouden voorliggen. "Veel te vroeg en totaal onjuist," aldus Bundervoet. Statuutwijzigingen moeten immers goedgekeurd worden op een Bijzondere Algemene Vergadering (BAV) in plaats van een AV.

Wel is het voorlopig geheel onduidelijk wanneer de statuten wel gewijzigd zullen worden en welk finaal voorstel er dan uiteindelijk zal voorliggen rond de volmachten. Wordt dus ongetwijfeld vervolgd.

16

Voormalig sp.a-voorzitster Caroline Gennez over de vrouwtjes

Beeld |

Vorige week gaf hoogleraar kinder- en jeugdpsychologie Peter Adriaenssens een lezing in Leuven. Dat deed hij naar aanleiding van de vrijwilligersweek iCare. Meer over die lezing, vindt u op pagina 8.

Maar aangezien een beeld meer zegt dan duizend woorden, tonen we u alvast de foto die **Andrew Snowball** nam. (JC)

TEN
2
DE

Studentenvertegenwoordigers gezocht

Het studentenleven is meer dan studeren en roezen uitslapen alleen. Af en toe moeten de belangen van de student aan de universiteit verdedigd worden. Daarvoor hebben de studentenvertegenwoordigingorganisaties uiteraard mensen nodig. Maar blijkbaar zijn die niet altijd even gemakkelijk te vinden. De instapdrempel is hoog, zo blijkt.

PAGINA 8

Incredible India

De PIGS, de landen die de eurozone bijna ten gronde richten/richten, hebben de laatste maanden al genoeg in de gazet gestaan. Laat ons het nog eens hebben over de BRIC-landen, de opkomende economieën van deze wereld. De Indische schrijver Ramachandra Guha weet alles over zijn land.

PAGINA 5

El Khadraoui

Saïd El Khadraoui weet niet alleen alles over zijn land. Hij weet ook alles over zijn continent, want hij is Europarlementslid (sp.a). Hij weet ook alles over zijn stad, want hij is fractieleider in de Leuvense gemeenteraad. En vroeger wist hij ook alles over zijn studentenkring, want hij was Historiapreses. Hoe was zijn studententijd?

PAGINA 7

Liesa Van der Aa

Haar vader was nog het hulpje Sinter "Jan Decler" Klaas in *Dag Sinterklaas*, maar zelf is Liesa Van der Aa zangeres en muzikante. En nog een straffe ook. Ze gebruikt enkel haar viool. Vorige week stelde ze haar cd voor in Leuven. Wij interviewden haar. (JC)

PAGINA 11

GROEP T

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

veto
trakteert
Concerttickets
Surf naar:
www.facebook.com/
vetoleuven

Splinter

Nutteloze anti-NSV!-betoging

Over NSV! is al veel geschreven. Dat het schandalig is dat die extreem-rechtse studentenbeweging subsidies krijgt van de KU Leuven. Ik ga niet ontkennen dat dat vreemd is. Maar een betoging tegen NSV! organiseren op dezelfde dag dat de nationalistische organisatie haar zogenaamde haatmars houdt, is idioot. Zelfs al wordt de tegenbetoging gepropageerd als vreedzaam.

Laten we even stilstaan bij de terminologie die door extreem-links gebruikt wordt. Als zou NSV! een haatmars plannen. NSV! zelf betoogt voor een ander Europa en tegen de huidige EU die volgens hen niet naar behoren werkt. Op hun site hebben ze zelfs kritiek op het internationalistisch neoliberal beleid en de heersende graaicultuur. Dat klinkt ons als muziek in de oren. Niet dat we nu meteen aanhangers zijn geworden van NSV!. Maar zijn die Actief Linkse Studenten ook niet tegen het neoliberalisme en de graaicultuur?

Natuurlijk heeft NSV! een verleden van geweld en ook nu nog organiseren ze niet altijd de meest koosjere activiteiten maar is het daarom nodig hen steeds een hak te zetten wanneer ze gaan betogen? NSV! wil juist dat extreem-links een tegenbetoging houdt, zodat ze nog eens een goed robbertje kunnen vechten. Lekker ouderwets. Zonder extreem-links zou er wellicht geen geweld plaatsvinden en als dat toch gebeurt, is NSV! de zondebok. Perfect toch?

Een tegenbetoging is misschien wel goed bedoeld maar enkel een provocatie die voor niets nodig is. De meeste deelnemers aan zo'n (extreem-)linkse tegenbetoging zullen zich wel vreedzaam gedragen maar er zitten toch altijd anarchisten bij die er niet voor terugdeinzen op de vuist te gaan met hun extreem-rechtse tegenhangers. Het zou anders zijn als de tegenbetoging niet op dezelfde dag werd georganiseerd. Dan zou het voorgesteld kunnen worden als een vreedzame mars tegen racisme die niet expliciet tegen NSV! gericht is. Nu heb je altijd het risico dat het uit de hand loopt tussen links en rechts.

TWEE KANTEN

Waarom moet dat immers op dezelfde dag? Volgens ALS en Blokkbuster is het om NSV! een signaal te geven dat het niet zomaar kan doen wat het wil. Iedereen is wel al eens aangesproken in de Alma om mee te betogen tegen "die racisten en fascist". Maar in een verhaal moet je altijd de twee kanten aanhoren.

Bewijs maar eens dat NSV! nog altijd racistisch is. Het is niet omdat dat vroeger zo was, dat dat vandaag nog steeds zo is. Iedereen verdient een tweede kans. Het kan ook dat er enkele rotte appels bijzitten die de boel verzieken, zoals de anarchisten bij de tegenbetoging. En behoort het niet tot de ideologie van links om tolerant te zijn ten opzichte van andere denkwijzen?

Ik zou de Actief Linkse Studenten willen oproepen eens na te denken en af te zien van hun tegenbetoging die toch hopen geld kost en waarvoor ze moeten bedelen bij de modale student. Laat NSV! betogen, kijk wat er gebeurt, als er geweld plaatsvindt, is er nog altijd de politie die kan ingrijpen.

Door Thomas Cliquet

De auteur schrijft deze Splinter ten persoonlijke titel.

DEBAT

MEER EXAMENS VIA DE COMPUTER?

Elke week poneert Veto een licht controversiële stelling die verschillende experts toelaat met elkaar in de clinch te gaan. Binnen de KU Leuven heeft de Onderwijsraad een ballonnetje opgelaten om studenten meer examens te laten afleggen met de computer. Hoewel er voorlopig gekozen is voor een voorzichtig meegroeiscenario en het dus nog even zal duren vooraleer computers massaal opduiken tijdens de examens, roept het idee van IT-examineren heel wat pro- en contra-argumenten op.

PIETER HAECK

“Onderwijskundig gezien heel interessant” (Ir. S. Draaijer)

of juist fouten door de vingers zien. Examineren via de computer kan dit euvel verhelpen.”

“Voor de docenten heeft het bovendien als voordeel dat wanneer je IT-examineren slim aanpakt, de examens en vragen digitaal kunnen worden opgeslagen in een gemeenschappelijke vragendatabank. Professoren kunnen hieruit putten en op die manier van elkaar leren op het gebied van vraagstelling.”

“Voor de studenten is het dan weer een meer aantrekkelijke vorm van examineren. ICT is deel van hun leefwereld, bijna alle opdrachten die ze moeten maken, maken ze op de computer. Eigenlijk is het dus niet meer dan normaal dat je dat ook betreft bij het examineren. Het zal hen om die reden meer aanspreken.”

“IT-examineren hoeft zich bovendien niet te beperken tot het gebruik van de computer bij examens, je moet het breder zien. Ook tijdens het jaar kunnen online toetsen de betrokkenheid van de student verhogen. Veel handboeken bieden vandaag de dag al kant-en-klare vragenbanken aan.”

“Een prof kan die aanwenden door bijvoorbeeld reeds de eerste collegeweek een aantal hoofdconcepten van het vakgebied digitaal te ondervragen. Dan zijn studenten meteen mee, zonder dat dit veel werk betekent voor de professor. Bovendien zijn er ook systemen op de markt waarin studenten elkaar werkstukken kunnen beoordelen en van feedback voorzien. Dat is ook onderwijskundig gezien heel interessant”

BEDENKINGEN

Los van de voordelen zijn er volgens professor Draaijer zeker ook een aantal bedenkingen te maken. Zo stipt hij aan dat vooraleer men van IT-examineren een *good practice* kan maken, er een enorme mentaliteitswijziging nodig is bij de professoren. “Vandaag de dag hebben profs soms al moeite om mee te zijn met de digitale mogelijkheden. Het is absoluut nodig dat professoren tonen dat ze zich willen verdiepen in de digitale tools die ze nu al hebben, maar ook in diegene die de komende jaren ontwikkeld zullen worden. Dat is niet evident en vereist een mentaliteitswijziging.”

Onder de studentenvertegenwoordigers kijkt men IT-examineren positief tegemoet. “Mits een goede uitwerking”, zo klinkt het. Het blijkt echter meteen dat de implementatie van bepaalde aspecten van IT-examineren nog flink wat kopzorgen met zich zal meebrengen. “Denk maar aan het technische aspect,” aldus Sam Pless, onderwijsverantwoordelijke bij Politika. “Zal er technische ondersteuning zijn als er iets fout loopt met de computer of het programma? Die vraag stelt zich evenzeer als je het examen van thuis uit aflegt.”

Een laatste bedenking die onder meer door Draaijer en een aantal studentenvertegenwoordigers wordt geformuleerd, is of de voordelen van IT-examineren de zware kosten van het hele proces zullen dekken.

Een mening over deze stelling?

Ga naar www.facebook.com/vetoleuven

Uitslag stelling vorige week: De strikte geluidsnormen, voorgesteld door Joke Schauvliege om in te voeren in 2013, moeten ingevoerd worden

PRO: 33% CONTRA: 67%

Dossier Studentenparticipatie

In het begin van het academiejaar sloegen de studentenraden alarm over het nijpend tekort aan studentenvertegenwoordigers. Het blijkt geen sinecure te zijn om vrijwilligers te vinden die de mandaten binnen studentenraden willen opvullen. Het signaal voor VVS, de Vlaamse Vereniging van Studenten, om een congres te houden over studentenparticipatie.

JELLE MAMPAEY EN PIETER HAECK

WTF?

Sinds het participatiedecreet in 2004 is de inspraak van studenten in de organen van hogeronderwijsinstellingen decretaal vastgelegd.

Vertegenwoordigers van de studenten in de beslissingsorganen van de hogeschool

of universiteit organiseren zich in lokale studentenraden. Veel van deze studentenraden participeren zelf ook in overkoepelende studentenraden, zowel op het niveau van de Associaties als op het Vlaamse niveau.

“Studenten houden zich wel bezig met Scouts of andere jeugdbewegingen.”

“Engagement floreert, maar studenten hebben blijkbaar niet veel zin zich te bewegen in de structuren van de universiteit”

Moeizame instroom van nieuwe stuvers

Een korte greep uit de besprekingen op het VVS-congres toont aan dat vooral de instapdrempel voor studentenvertegenwoordigers heel hoog is. Enerzijds vrezen studenten dat een carrière als vertegenwoordiger een verschrikkelijk zware verantwoordelijkheid zal zijn, anderzijds heeft een studentenraad zelden een erg hip imago.

“Studenten houden zich wel bezig met de Scouts of andere jeugdbewegingen,” klinkt het bij de ondervoorzitter van de Leuvense studentenraad LOKO, Inge Geerardyn. “Engagement floreert dus, maar studenten hebben blijkbaar weinig zin om zich te bewegen in de structuren van de universiteit.”

Begeleiding kan daarbij helpen, klinkt het, maar ook een decentrale organisatie van de studentenraden kan ervoor zorgen dat de instapdrempel verlaagt. “Eenmaal een student heeft gezeteld in facultaire organen, zal hij makkelijker de stap zetten naar vertegenwoordiging binnen de centrale beleidsorganen,” horen we ergens. Iemand anders verwoordt het kort en krachtig: “Studentenvertegenwoordigers zijn soms als dieselmotoren.”

Net daar lijkt het schoentje te wringen voor de hogescholen, die in het verleden al meermaals problemen hadden om hun studenten te vertegenwoordigen. Het is moeilijk om door te stromen van het basisoniveau naar het centrale niveau omdat hogeschoolopleidingen doorgaans maar drie jaar duren.

Een oud-bestuurder van VVS, Koen Torremans, licht het probleem van de hogescholen toe: “Universiteiten hebben een lange geschiedenis op vlak van participatie. Sinds begin vorige eeuw worden er initiatieven genomen. Hogescholen hadden lange tijd geen studentenparticipatie. Sommige hogescholen zitten nu ongeveer op hetzelfde niveau van studentenparticipatie als de universiteiten, maar bij een aantal hogescholen lukt het echt niet.”

“Dat komt doordat ze nog niet lang bezig zijn, maar ook door een gebrek aan participatiecultuur. Bovendien moet de

instelling ook mee willen. Dat zal heel traag uit zichzelf op gang komen. VVS kan daarin een voortrekkersrol spelen, door mensen samen te brengen en door bepaalde verplichtingen decretaal te laten verankeren.”

Elders wordt het belang van een positieve houding vanuit de instelling zelf ook onderstreept. Amos Sebrecchts, vertegenwoordiger van de Hogere Zeevaartschool: “Er moet een cultuur van participatie zijn aan de instelling. Ze mogen je niet zien als een vijand.”

Als gevolg van de integratie van de academische hogeschoolopleidingen in de universiteit lijkt er een extra probleem op te doemen. Academische opleidingen worden beschouwd als de voortrekkers op vlak van studentenparticipatie. De professionele bachelors zullen in de toekomst alleen achterblijven, waardoor studentenparticipatie daar nog moeilijker wordt. LOKO-voorzitter Bram Smits reageert: “We moeten in de toekomst zeker meer aandacht hebben voor die professionele bachelors. We mogen hen niet uit het oog verliezen.”

Een andere oorzaak in de instroomproblematiek is de bekendheid van de studentenraad. Mathias Dewitte, student aan de Faculteit Letteren van de Ugent getuigt: “Ik weet nog maar een paar weken wat studentenvertegenwoordiging is. Er hangen affiches, er worden mails gestuurd, maar ik lees daar meestal over. Nu weet ik hoe het in elkaar zit en heb ik me verkiesbaar gesteld.”

In de werkgroepen klinkt het dat heel wat studentenraden nog aan bekendheid kunnen winnen. Ook LOKO, zo klinkt het. Niels Decoster, preses van Musicologica, stelt: “LOKO staat vooral bekend om zijn activiteiten, niet voor studentenvertegenwoordiging. Ze zouden hun inhoudelijke werking publicatie kunnen maken. Ik vrees dat dat zijn gevolgen heeft voor de rekrutering van studentenvertegenwoordigers. Nu rekruteert LOKO alleen mensen uit de kringen, er zijn maar weinig mensen die niet uit de kringen komen.”

Ondersteuning soms onvoldoende

Zoals eerder aangehaald, is begeleiding vaak een cruciaal aspect bij het werven en vasthouden van vertegenwoordigers. “Zowel bij de werving van nieuwe vertegenwoordigers als bij het switchen van vertegenwoordigers van de facultaire naar centrale beleidsorganen, is begeleiding uiterst belangrijk,” wordt aangevoerd in de werkgroepen op het congres.

“Iemand die toegewezen is aan de studentenraad kan de administratieve last weghalen en zorgen voor continu-

Nele Apers, lid van OSR, de studentenraad van de KHLeuven, benadrukt dat het belangrijk is dat een studentenmedewerker best niet vast benoemd is. “Als een studentenmedewerker te lang in functie is, heeft hij meer dossierkennis dan de studentenvertegenwoordigers. Bovendien wordt hij betaald door de instelling, waardoor hij naar een bepaalde kant kan overhellen. Zo kunnen de studenten niet meer voldoende participeren. De studentenmedewerker heeft een ondersteunende

“De studentenraad moet haar eigen identiteit kunnen bewaren”

iteit,” aldus oud-VVS-bestuurder Koen Torremans. “Je bent als vertegenwoordiger immers student en je hebt maar 24 uur per dag.”

Bij veel hogescholen wordt er een docent toegewezen aan de studentenraad. Die docent spendeert dan een bepaald percentage, bijvoorbeeld tien procent, van zijn tijd aan studentenparticipatie, maar zijn hoofdopdracht blijft lesgeven. “Hogescholen hebben vaak de indruk dat te weinig is,” zegt Koen. “Bovendien rijst soms de vraag of die docenten wel onafhankelijk genoeg zijn. Ze maken immers deel uit van de instelling.”

functie, hij moet passief blijven.”

VVS ijvert niet voor een betaalde medewerker voor alle studentenraden. “Decreeaal is vastgelegd dat een studentenraad ondersteund moet worden,” zegt VVS-bestuurder An-Sofie Alderweireldt, “maar dat is verder niet gedefinieerd. Wij verwachten ook niet dat een studentenmedewerker een decreetale verplichting wordt. Die beslissing ligt bij de studentenraad zelf.”

Koen maakt een onderscheid tussen verschillende soorten studentenmedewerkers. “Je hebt ten eerste stafmedewerkers. Dat zijn medewerkers die door de studentenraad autonoom aangeworven

“De studentenmedewerker heeft een ondersteunende functie. Hij moet passief blijven”

De HGSR, de studentenraad van de Hogeschool Gent, heeft sinds vorige maand een tweede voltijdse studentenmedewerker. “We ijveren daar al een tijdje voor,” zegt HS-GR-ondervoorzitter Koen Schurgers. Hij benadrukt dat het hebben van een studentenmedewerker ook risico's met zich meebrengt. “Een studentenmedewerker kan wegen op het beleid van de studentenraad. Die studentenraad moet haar eigen identiteit kunnen bewaren.”

worden. Enkel LOKO en GSR hebben zulke stafmedewerkers. Sommige instellingen hebben een studentencoach die in samenspraak tussen de instelling en de studentenraad aangeworven wordt. In derde instantie zijn er instellingen waar een docent verantwoordelijk is voor de begeleiding van de studentenvertegenwoordigers.

Universiteit en politiek |

Wat is er van aan?

Iedereen had het gezien. Het veelbesproken N-VA-congres over de gemeenteraadsverkiezingen vond plaats in Leuven, meer specifiek in de voor ons allen bekende Pieter De Someraula. De politieke en academische wereld waren even met elkaar vervlochten. Is dat anders ook zo? Heeft de KU Leuven een politiek kleurtje?

PIETER HAECK EN GEERT JANSSEN

De vraag stellen, is de vraag beantwoorden. Vele topfiguren die verantwoordelijk zijn voor het beleid van deze universiteit, hebben een christelijke achtergrond. Los van de Inrichtende Overheid (IO), waar met de bisschoppen vanuit de traditie een sterke katholieke poot aanwezig is, zijn ook elders nog christelijk geïnspireerde beleidsmensen terug te vinden.

Zo bracht Vicerector Internationaal beleid Bart De Moor voor de eeuwwisseling nog een achttal jaar door op de kabinetten van CD&V-politici. Ook van een aantal andere vicerectoren wordt er gefluisterd dat ze sterk christelijk geïnspireerd zijn. En de rector zelf? Die lijkt niet meteen

een oranje kleurtje te dragen, meer nog: de man heeft een verleden als adviseur op het toenmalige kabinet van Agalevpolitica en federaal minister van Volksgezondheid Magda Aelvoet. Freddy Jochmans, kabinetschef en dus rechterhand van rector Mark Waer, heeft wel connecties met CD&V en werkte een tijdje als adviseur van toenmalig CD&V-premier Mark Eyskens.

Toch lijkt de tijd dat de universiteit integraal deel uitmaakte van de christelijke zuil voorbij te zijn. Andere partners wroeten zich langzaam op de voorgrond en de universiteit beslist, afhankelijk van dossier tot dossier, wie de uitverkoren bruid is. Zo is Voka, het Vlaamse netwerk van ondernemingen en regelmatig politiek gelinkt aan de N-VA, een prominente part-

ner voor het in juni geplande netwerkevenement Leuven International Forum.

Ook in het dossier van de integratie van de academische hogeschoolopleidingen in de universiteit is er een afbrokkeling van de katholieke zuil. Onder de rectoren André Oosterlinck en Marc Vervenne werd er nog de poging gedaan om alle katholieke hogeronderwijsinstellingen te groeperen in één meganetwerk op basis van ideologie, iets wat bij de studenten indertijd op sterke kritiek stootte. Dat plan heeft men nu volledig verlaten. Onder meer de Artevelde Hogeschool en de Karel de Grote-Hogeschool, beiden van katholieke achtergrond, maken geen deel uit van de Associatie KU

Leuven. Een teken dat de ontzuiling langzaam intreedt.

WISPELTURIG TRUTJE

Niet één zuil meer dus, maar wisselende politieke partners. De universiteit blijkt bovendien een wispelturig trutje bij het kiezen van haar politieke bondgenoten. De KU Leuven mag immers aan het door sommigen aan N-VA gelinkte VOKA een goede partner hebben voor het Leuven International Forum, maar wat betreft taalbeleid ligt de zaak helemaal anders.

Het nogal ambigue taaldecreeet – enerzijds anderstaligheid aanmoedigen, anderzijds ontmoe-digen – draagt sterk de stempel van de N-VA. Verschillende actoren van de universiteit, de studenten op kop, zijn *not amused* over het taaldecreeet en liggen daardoor op ramkoers met de N-VA.

AULA'S

De N-VA is niet de enige die haar congres al eens liet doorgaan in de aula's van de KU Leuven. Ook het regeringscongres van CD&V en de nieuwjaarstoespraak van sp.a gingen door in universiteitsgebouwen. LOKO gaf ooit schoorvoetend aan NSV! de toestemming haar gebouwen te gebruiken. Heeft de universiteit eenzelfde schroom tegenover bepaalde politieke partijen?

Een korte navraag bij Vlaams Belang leert dat de partij nog nooit een aanvraag deed om lokalen te mogen huren, wat het moeilijk maakt te peilen of de universiteit Vlaams Belang buitenspel zou zetten.

Andere politieke partijen, zoals sp.a en N-VA, maken duidelijk dat het gebruiken van ruimtes van de universiteit een louter praktische keuze en een commerciële overeenkomst is. Ook daar klinkt het dat de ontzuiling volop ingetreden is. "Alleen voor de ware gelovigen van beide kanten is het onderscheid tussen katholieken en vrijzinnigen nog niet achterhaald," aldus sp.a-voorzitter Bruno Tobback.

Kort Onderwijs | Vrouwendag

SEKSUOLOGIE

De KU Leuven reikt op 15 maart een eredoctoraat uit aan de Nederlandse seksuologe Ellen Laan, zelf verbonden aan de Universiteit van Amsterdam. Ze krijgt dit van de Faculteit Geneeskunde naar aanleiding van het vijftigjarig bestaan van het Instituut voor Familiale en Seksuologische Wetenschappen. Laan wordt onderscheiden vanwege haar onderzoek rond de vrouwelijke seksualiteitsbeleving.

Laan besteedde aandacht aan het verfijnen van de onderzoeksmethoden die gebruikt worden voor het meten van de fysiologisch seksuele relaties van vrouwen. Verder kwam ze tot het inzicht dat er een belangrijk verschil is tussen de seksuele reacties van mannen en vrouwen.

VROUWEN

De nationale media berichtten recent dat het percentage vrouwelijke lesgeefsters aan Vlaamse universiteiten niet meer dan 23 procent bedraagt. Hoewel de vijf Vlaamse universiteiten vooruitgang boekten ten opzichte van de vorige meting, blijft onder meer de situatie op het vlak van de professoren dramatisch. Slechts 7 tot 10 procent van de profen is vrouwelijk. Bij de decanen ligt dat aandeel nog lager. Aan de KU Leuven is professor Katlijn Malfliet van Sociale Wetenschappen de eerste en voorlopig nog altijd enige vrouwelijke decaan.

Niet alleen aan de universiteit, maar ook elders hebben vrouwen moeite met doorstoten naar de top. Een rapport van de Europese Commissie stelt dat hoewel 56 procent van de afstuderenden aan de universiteit vrouwen zijn, slechts 3,2 procent van de bestuursfuncties ingevuld worden door vrouwen.

NAJAGERSLIED

In het kader van Gedichtendag en Internationale Vrouwendag organiseerde de Faculteit Sociale Wetenschappen een gedichtenwedstrijd voor haar studenten, alumni en personeel. De uitdaging? Een vrouwelijk antwoord neerpennen op het Alpejagerslied van Paul Van Ostaijen, dat afgebeeld staat boven de hoofdingang van de faculteit.

Op 8 maart, Internationale Vrouwendag, werd Rozane De Cock in de bloemetjes gezukt als winnaar van de wedstrijd met onderstaand gedicht.

Najagerslied

Ergens vanuit de hoogte
Maar tegelijk ook niet
Klinkt over diepe dalen

een zacht najagerslied
van zoetgevooisde wezens
die streven naar veel meer
Sensitief en welbezen
bewijs van ommekeer

Die hoge toppen scheren
steeds zonder mes of kwast
Mensenzielen inspireren
zorgen voor contrast

Hoogtevrees op hoge hakken
Hindert klimmen naar de top
Wie aan de vloer blijft plakken
Moet zingen, maar luidop

Ergens vanuit de hoogte
Maar tegelijk ook niet
Klinkt over diepe dalen
een sterk najagerslied

Kennen wij mekaar al?

Bachelor of masterdiploma op zak? Zin in een uitdaging in het buitenland? De KHLeuven (Sociale School Heverlee) organiseert een **banaba Internationale Samenwerking Noord Zuid**. In het theoretisch gedeelte leer je over culturen in het Zuiden, je bestudeert globaliserende samenleving en je leert een taal die je nodig hebt tijdens je zes maanden durende **stage in het Zuiden**. Want dat is de hoofdmoet van de opleiding: een cultuurbad in een Zuidland (Senegal, India, Guatemala...) waar je je inzet in een concreet project. Informatieavond op 29 maart om 19u in SSH. Groeneweg 151, 3001 Heverlee

Leer ons beter kennen op www.khleuven.be

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN
ASSOCIATIE KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

Ramachandra Guha |

Over democratie, cricket en vrouwen in India

Ramachandra Guha, Indisch schrijver en historicus, is wereldberoemd geworden door zijn boeken over India. Gaande van de nationale sport cricket tot ecologie en democratie bracht hij de wereld kennis bij over dit enorm divers land. In samenwerking met de stad Leuven nodigde de KU Leuven hem uit voor een lezing. Toen India onafhankelijk werd, geloofde niemand dat het democratisch zou blijven. Dr. Guha vertelt glimlachend hoe India de wereld het tegendeel bewees.

CHARLOTTE VEKEMANS

Veto: *Denkt u dat de democratie in India tegenwoordig sterk in haar schoenen staat?*

Ramachandra Guha: «In sommige aspecten is de democratie in India zeker stabiel. De opkomst bij verkiezingen is bijvoorbeeld steeds erg groot (afgelopen verkiezingen rond de 80 procent in sommige staten, red.). Die verkiezingen gebeuren ook steeds eerlijk en vrij. Maar India blijft met een aantal problemen kampen: de gezondheidszorg faalt, er is grote ongelijkheid onder de bevolking en er is erg veel corruptie in alle lagen van de samenleving. De corruptie is ook totaal verschillend van de corruptie die je in het Westen aantreft. Waar de corruptie zich in het Westen beperkt tot de hoogste kringen, moet je in India al een ambtenaar omkopen als je een rijbewijs wil aanschaffen. Een democratie heeft ook verschillende lagen, het is onmogelijk te veralgemenen. Zeker in een land zo divers als India. In sommige aspecten zijn we zeker goed bezig, in andere zijn er nog grote problemen.»

“Je moet een ambtenaar al omkopen voor een rijbewijs”

Veto: *De Verenigde Staten probeerden de democratie te exporteren, denkt u dat dat een goede manier is om voor meer gelijkheid te zorgen?*

Ramachandra Guha: «Zeker niet. Democratie moet vanuit het volk groeien. De manier van de Verenigde Staten was duidelijk de verkeerde. Dat hebben ze uiteindelijk ook begrepen. Gewoon het stemrecht invoeren zal nooit zorgen voor een goed functionerende democratie. Een democratie bestaat steeds uit een aantal aspecten. Het is niet alleen het kiesstelsel dat de democratie bepaalt, het is

ook evenwichtige checks and balances, een functionerend rechtssysteem en een transparante overheid. Dat zijn allemaal aspecten die mee bepalen of een democratie goed functioneert.»

Veto: *India is tegenwoordig een steeds grotere speler op de wereldmarkt en wordt volgens sommige stemmen een supermacht op het vlak van economie.*

Ramachandra Guha: «Dat geldt slechts in bepaalde delen van India. Er wordt vaak vergeten dat India een land is met een bevolkingsaantal van meer dan een miljard. De economie is daardoor erg divers: we hebben zowel arme plattelandstreken waar de tijd lijkt te hebben stilgestaan, als grote steden waar de economie inderdaad sterk groeit. Dat is dan vooral in het zuiden en het westen. Zelfs in de steden waar de economie een grote vlucht heeft genomen, moet er genuanceerd worden: het gaat hier slechts over een aantal deelmarkten, zoals de softwaremarkt. Doordat er weinig in India zelf wordt vervaardigd, worden ook minder jobs gecreëerd. Net zoals over de democratie mag je hier dus niet veralgemenen. Dat India een supermacht zou worden is volgens mij sterk overdreven. Daarvoor kampt het land nog te veel met problemen.»

Veto: *Het lijkt alsof India in alle aspecten erg divers maar daardoor ook erg verdeeld is. Geeft dat geen problemen, vooral dan voor de democratie?*

Ramachandra Guha: «India is inderdaad een erg divers land, maar het is juist de democratie die ons samenhoudt. Verkiezingen zijn in India iets karakteristiek geworden: het definieert mee de Indiërs. Het is niet zoals in Europa waar elk land streeft naar een gemeenschappelijke taal of religie. In India zijn we juist niet gekant tegen diversiteit. Dat bepaalt onze cultuur. Iedereen - of hij nu hindoe, moslim, christen of sikh is - voelt zich Indiër en wordt ook zo aanvaard door de gemeenschap. Dat, en cricket natuurlijk, zorgen voor een groot samenhangingsgevoel.»

Veto: *Vorige week was het vrouwendag. In India worden nog steeds veel vrouwen onderdrukt. Ziet u daar verandering in komen?*

Ramachandra Guha: «Er is al een enorme positieve evolutie op erg korte tijd. Als je kijkt naar het Westen waar het proces van emancipatie pas laat op gang kwam, is India erg snel aan het evolueren. Wij zijn nog

maar onafhankelijk sinds 1947 en hebben sindsdien op het vlak van vrouwenemancipatie een lange weg afgelegd. We hebben al een vrouwelijk eerste minister gehad, vrouwen spelen een steeds grotere rol in het bedrijfsleven en er is een sterke groei in het aantal meisjes dat onderwijs geniet. Zelfs de conservatieve hindoes en moslims willen hun dochters tegenwoordig naar school sturen. Als je nu naar het platteland gaat, zie je behalve jongens ook grote

groepen meisjes op de fiets naar school vertrekken. Er is wel nog steeds grote ongelijkheid: vrouwen kunnen hun huwelijkspartner niet zelf kiezen en hebben het nog steeds veel moeilijker om zich op te werken in de bedrijfsweld. India was gedurende 5.000 jaar een paternalistische samenleving, zoiets wordt niet in 50 jaar volledig omgekeerd. Door de democratie is het proces op gang gekomen en het is nog steeds bezig.»

“De manier van de Verenigde Staten was de verkeerde”

Pieter Hiele

KULMUN | "Winnen is niet het hoofddoel"

De KULeuven Model United Nations, kortweg KULMUN, organiseerde van woensdag tot zondag haar eerste conferentie. Die trok alvast meer dan 130 deelnemers uit 34 verschillende landen.

ELS DEHAEN

In een Model United Nations nemen gezanten of 'delegates' het tegen elkaar op in simulaties over de verschillende committees die de Verenigde Naties rijk is. De verslaggeving wordt verzorgd door een eigen persorgaan.

Veto: *Hoe wordt bepaald wie de discussie gewonnen heeft?*

Nele Verbrugge, Public Relations KULMUN: «'Winnen', als het al zo genoemd mag worden, is zeker niet het hoofddoel. De deelnemers zijn de hele week aan het werk, en achteraf worden diegene die het uitzonderlijk goed gedaan hebben in de bloemetjes gezet.»

«De conferentie is dus geen wedstrijd, al worden er wel mensen bekroond. De *best delegate award* gaat in principe naar de beste allrounder. Daarbij wordt zowel gekeken naar het geven van goede speeches als het schrijven aan de resoluties. Er wordt uiteraard ook rekening gehouden met het diplomatiek gedrag in het algemeen.»

Veto: *Hoe werkt jullie verslaggeving?*

Nele: «In ons persorgaan zitten acht journalisten, die elk een ander mediaorgaan vertegenwoordigen. We hebben Al Arabiya, Capetimes, EU Observer, Novaya Gazeta, People's Daily, Die Tageszeitung, Times of India en Wall Street

Journal. Hun verslagen zijn online te raadplegen op newswire.kulmun.be

CENTRUM

Veto: *Wat onderscheidt KULMUN van andere Model United Nations?*

Nele: «KULMUN is de allereerste internationale Model United Nati-

bewust voor de conferentie gekozen hebben.»

«Voor ons persoonlijk is het verschil dat we ditmaal in het organisatie team zitten en dus zelf niet aan de conferentie deelnemen. Dat is natuurlijk een totaal verschillende ervaring.»

Veto: *Was de eerste editie een succes?*

Allereerste Model United Nations-conferentie in België

ons-conferentie in België. Dat is opmerkelijk, aangezien ons land in veel opzichten een centrum voor internationale politiek is. Denk maar aan de EU en de NAVO. We merken dat sommige van de deelnemers daarom doel-

Nele: «Het is natuurlijk moeilijk om je eigen conferentie te beoordelen, maar de reacties die we krijgen zijn allemaal heel positief. We zijn dus zeker van plan om volgend jaar een tweede editie te organiseren.»

Medica | Apéroconcert 2012

Dinsdag 6 maart palmde studentenkring

Medica de aula Pieter De Somer in ter gelegenheid van Apéroconcert 2012.

Studenten én professoren speelden een tot de nok gevulde aula plat.

JOKE VERBEEK

Op Facebook circuleerde een tijdje het professioneel ogende promofilmje dat de genodigden op de hoogte bracht van het thema *fancy James of sexy Bondgirl*. Jammer dat niet iedereen de dresscode had nageleefd, dat had de avond dat beetje meer charme verleend! Toch hebben de aanstormende dokters en biomedici wat ons betreft bewezen "dat ze niet alleen levens kunnen redden maar ze ook veel aangenamer kunnen maken".

Klokslag acht uur vleiden we onze sexy Bond-derrières neer op een zeteltje, klaar voor een avondje elegant entertainment. Bij wijze van opening werd het promofilmje nog eens geprojecteerd waarna een charmante jongeman het woord nam. De hele avond praatte hij met sympathieke nonchalance de uiteenlopende acts aan elkaar. De enkele keren dat hij over zijn radde tong struikelde, vergeven we hem graag.

Het programma was goed gevuld en de verschillende acts wisselden elkaar in een vlot tempo af. Dat kan alleen het resultaat zijn van een goede voorbereiding! Het glas Martini, *shaken not stirred*, dat sneuvelde en een danseres die ongelukkig onderuit ging, waren schoonheidsfoutjes die we snel vergaten. Je zou denken dat zo'n grote variatie aan optredens tot chaos zou leiden, toch bleef alles een mooi geheel omdat een overtuigende *James Bond-a-like* op

regelmatige tijdstippen het podium besteeg. Uiteraard deed hij dat telkens met een schone deerne aan zijn zij.

ALLES UIT DE KAST

Mooi aan avonden als deze is dat studenten zich als individu zichtbaar mogen maken. Laten we eerlijk zijn, dat is iets wat zonder een *summa cum laude* zeldzaam is binnen de muren van onze universiteit. Het spreekt voor zich dat de ene student wat meer podiumervaring had dan de andere en dat de ene zanger of zangeres meer zelfvertrouwen aan de dag legde dan de andere. Dat verhinderde echter geenszins dat iedereen alles uit de kast haalde om een publiek van medestudenten en professoren een fijne avond te bezorgen.

Na een pauze gevuld met gezellig geroezemoes zetten vier hippe proffen rockend het tweede deel van de avond in. Hun groep *Basement Instinct* was zonder twijfel het hoogtepunt van de avond. Iedereen zong, zwaaide en zwierde enthousiast mee op hun studentikoze bewerkingen van bekende nummers. Vervolgens was het opnieuw aan de studenten.

GOUDEN KRIJTJE

Onvermoeibaar en op de meest uiteenlopende manieren bleven ze de zaal animeren: van bassist tot violist, van alt tot sopraan, *dansaar* tot vendelaar, pop en jazz... klassiek én modern hadden hun vertegenwoordigers gestuurd. Origineel was ook de

uitreiking van het "Gouden Krijtje", een award uitgereikt aan de meest populaire professoren. Tenslotte was het aan de groep Modis om het Apéroconcert af te sluiten. Hun optreden

joeg de temperatuur nog een laatste keer de hoogte in. Enkele cryptische verwijzingen naar proffen en hun eigenheden uitgezonderd, was het een avond met voor ieder wat wils. Apé-

roconcert 2012 was geslaagd, de inzet en het enthousiasme waarmee onze collega-studenten dit evenement op touw hebben gezet, verdient een welgemeend applaus.

Hippe rockende proffen en schone deernes

Charlotte Vekemans

VRG Welsprekendheidstornooi |

De strijd der oratoren

Elk jaar krijgen redenaarstalenten de kans voor een volle zaal hun stem te laten horen. Het Vlaams Rechtsgenootschap (VRG) organiseert woensdag naar goede gewoonte zijn 25ste Welsprekendheidstornooi. De juryleden zullen met een streng oor de kandidaten van onder andere Medica, Babylon en Industria beoordelen. Daarnaast zorgt Gert Van Riel voor een streepje muziek en zal Faculty STAR Ingmar Samyn zijn werk tentoonstellen. Een culturele avond dus!

JORIS HIMPENS EN LIESBETH VERDONCK

Al 25 jaar lang geven de Leuvense studenten het beste van zichzelf om de titel van beste orator binnen te halen. Dat dit culturele evenement elk jaar opnieuw voor een intellectueel spektakel zorgt, bewijzen de voorgaande edities.

Zo zorgde de editie van 2005 voor wat heel opschudding toen een kandidaat de mond gesnoerd werd vanwege "racistische" uitspraken. Die uitspraken wilde hij in het tweede deel van zijn redevoering ontcrachten, maar daarvoor kreeg hij de kans niet meer. Toenmalig jurylid Ivan De Vadder stapte abrupt op bij het horen van zijn eerste deel en een ander jurylid, Kristien Hemmerechts, keerde hem de rug toe. Gevolg was dat ook een deel van het

publiek vertrok na de reactie van de jury.

Wie zal zich dit jaar de beste redenaar van Leuven mogen noemen? De kandidaten die voor deze titel zullen strijden zijn Elise Linsen (Katechetika), Simon Beerten (Medica), Lisa Leyssens (Babylon), Raphaël Weuts (Industria) en Wannes Vandenbussche (VRG). De jury van dit jaar zal bestaan uit Vlaams Parlementsvoorzitter Jan Peumans (N-VA), rechtenprofessor Vincent Sagaert en actrice Lien Van De Kelder. Wij polsten hoe zij de kandidaten zullen beoordelen.

ARTISTIEKE KWALITEITEN

De kandidaten krijgen in verschillende rondes de kans om het beste van zichzelf te tonen. Peumans hecht veel belang aan opbouw en Algemeen Nederlands: "Een goed redenaar

bouwt zijn tekst op, beginnende met een inleiding, geeft de moeilijke toelichting en probeert in het slot zijn punt te maken. Algemeen Nederlands is elementair."

Professor Sagaert sluit zich daar niet bij aan. "Ook hier geldt dat men een taal moet spreken die authenticiteit moet uitstralen. Wiens taal men spreekt, diens woord men makkelijker accepteert."

Elk jurylid is in het dagelijkse leven bezig met een geheel

goed discours is er een dat inpakt. Daarbij is de achtergrond minder belangrijk dan persoonlijkheid of smaak."

ASSERTIVITEIT

Voor de kandidaten nog enkele tips voor de strijd der oratoren openbaar? "Heel belangrijk is het contact met het publiek. Interactiviteit, assertiviteit en authenticiteit gaan vaak hand in hand," adviseert Sagaert. Ook Peumans sluit zich daar bij aan: "Zorg dat je con-

"Laat alle remmen los, want je hebt niets te verliezen"

ander beroep. Heeft dat ook een invloed op de manier van jureren? "Ik kijk meer naar de artistieke kwaliteiten, naar hoe alles over komt," klinkt het bij Van De Kelder. Sagaert legt de focus ergens anders: "Ik zal iets meer aandacht besteden aan een logische opbouw en een duidelijke structuur. Een

tact houdt met het publiek. Je kunt de aandacht rekken door een correct taalgebruik en een goede houding." Ervaringsdeskundige in het vak Van De Kelder denkt aan de praktische kant: "Drink een glas op voorhand en ga ervoor, laat alle remmen los, want je hebt niets te verliezen."

KringKal

**Maandag
12 maart**

Rock Historia, 20u @ *Albatros*

**Dinsdag
13 maart**

Apollonia TD @ *Montreal*

VTK goes KLaSSic @ *Rumba*

Lezing Scientica

**Woensdag
14 maart**

Studentenmarathon @ *Sportkot*

**Donderdag
15 maart**

Postduif me @ *Pavlov*

Appoloon Cantus @ *Sportzak*

Galabal Pedagogische Kring/
KLA/Pauscollege @ *Salons George*

**Vrijdag
16 maart**

Galabal Letteren @ *Sportoase*

Sport | Studentenmarathon en Erasmuscup

Verzamelen geblazen voor de sportieve studenten. Aanstaande woensdag is het tijd voor een jaarlijkse traditie, de studentenmarathon. Die is trouwens toe aan zijn 44ste editie. Maar niet alleen de lopers kunnen hun sportieve lusten botvieren, want twee weken later is het de beurt aan de Erasmuscup, waar internationale en Leuvense studenten samen verschillende sporten kunnen uitoefenen.

FRANK PIETERMAAT

De sportcoördinator van de Leuvense studentenraad LOKO, Roel Palmaerts, kijkt alvast uit naar beide evenementen. Over de voorbereidingen van de studentenmarathon is hij tevreden: "Die gingen goed. We konden steunen op de goed uitgewerkte draaiboeken van de voorbije jaren en er was ook goede input vanuit verschillende hoeken, onder meer van onze stagiairs."

Woensdag is er de keuze tussen 5, 10 of 21 kilometer lopen. Ten opzichte van vorige jaren zijn er enkele nieuwigheden rondom het parcours, maar ook enkele aanpassingen aan het parcours zelf, vertelt Roel: "Door de werken in Bertem, waren er wat moeilijkheden met de route van de 21 kilometer. Daarom hebben we aanpassingen gemaakt, in die zin dat er een nieuw parcours gemaakt is voor de 21 kilometer. Het is de eerste keer in een heel aantal jaren dat het parcours gewijzigd is."

OPKOMST

Een aantal randactiviteiten zullen het hele gebeuren wat meer kleuren. Zo komt er een hotdogkraam langs de rand van het parcours en wordt er tijdens de halve marathon een fotowedstrijd georganiseerd. Roel legt uit: "Bij aankomst moeten de deelnemers foto's van het parcours in de juiste volgorde plaatsen. Een van de winnaars zal daarvoor ook beloond worden met een prijs." Maar ook voor de lopers is de beloning rijkelijk. De winnaar op elke afstand krijgt een surfreis cadeau en voor elke tweede en derde ligt er een BlackBerry klaar.

Surfreizen en BlackBerry's te winnen

Dat het weer een belangrijke rol zal spelen bij de opkomst, hoeft niet te verbazen. De Frank Deboosere in ons ziet positieve vooruitzichten en ook de voorinschrijvingen lopen redelijk vlot. "We zitten nu ongeveer aan 700 inschrijvingen. Natuurlijk hopen we op minstens een even grote opkomst als vorig jaar. Toen hadden we een goede 850 deelnemers," aldus Roel. Voor wie pas op de dag zelf wil beslissen, de inschrijvingen ter plaatse lopen tussen 15.30 en 17.15 uur.

ERASMUSCUP

Wie van het sporten niet genoeg kan krijgen, kan op donderdag 29 maart aan het Sportkot terecht voor de Erasmuscup. Die biedt de Leuvense studenten een kans om op een recreatieve manier met Erasmusers in contact te komen. Misschien minder bekend bij het brede publiek, maar zeker een aanrader, klinkt het bij LOKO Sport. Op het programma staan basketbal, volleybal, minivoetbal en badminton.

"Meestal is de opkomst redelijk gelijklopend. Zo is ongeveer de helft van de deelnemers internationale studenten en de andere helft studenten van hier," vertelt Roel. "Er is nog niet veel respons voor dit jaar, maar de promotie begint ook nu pas echt op gang te komen. Het blijft een van de leukste manieren om studenten van overal samen te brengen."

Meer info: Studentenmarathon.ulyssis.org

In mijnen tijd (5) | Saïd El Khadraoui Van Historia naar Europa

"In mijnen tijd was het beter!" We horen het de bomma vaak zeggen en knikken goedgevolg. Maar was dat ook wel zo? Om dat te weten te komen, gaan we wekelijks op bezoek bij een oud-preses die nu bekend is in het Vlaamse land. Deze week is het de beurt aan Saïd El Khadraoui, oud-preses van Historia, lid van het Europees Parlement voor de sp.a, en tevens fractieleider van die partij in de Leuvense gemeenteraad.

LUCAS DE JONG

Veto: Hoe bent u preses geworden?

El Khadraoui: «Ik ben altijd geëngageerd geweest. In het middelbaar onderwijs was ik om een of andere reden telkens klasverantwoordelijke. In het zesde jaar ben ik voorzitter van de leerlingenraad geworden. Op initiatief van de leerlingen hebben we toen het fameuze Speelplaatsrock georganiseerd. Ashbury Faith was de headliner. Dat was een groot succes. We hadden een winst van 425.000 frank (10.625 euro, red.), die we aan een goed doel gaven.»

«Voor mij was het vanzelfsprekend dat dat engagement zich voortzette aan de universiteit. In het eerste jaar was ik jaarverantwoordelijke. Met een teampje van jaargenoten waren we toen niet tevreden over het presidium. Bij de verkiezingen op het einde van het jaar stelde een opvolger binnen datzelfde presidium zich kandidaat. Met een aantal eerstejaars en eenzaten uit andere jaren, kwamen we daarom tegen hen op. We haalden het. Dat was niet vanzelfsprekend. Meestal zette men zo'n stap pas in eerste licentiaat.»

Veto: Was het presesschap niet moeilijk te combineren met uw studies?

El Khadraoui: «Het tweede jaar geschiedenis was bij ons een redelijk zwaar jaar. Maar mijn engagement wilde maar niet stoppen. In oktober '94 waren er gemeenteraadsverkiezingen. Ik werd verkozen tot Leuvense gemeenteraadslid, waardoor ik een onmogelijke combinatie moest maken van preses, gemeenteraadslid en student. Het was dus inderdaad een behoorlijk zwaar jaar, het enige waarin ik tweede zit had. Ik heb er echter veel aan gehad. Ik heb veel geleerd, hard gewerkt. Het leven is meer dan studeren en werken alleen. De levenservaring die je opdoet, draag je mee. Dat was een leuke tijd.

VTM-FUIF

Veto: Was u een fuifbeest en veel in de fak te vinden?

El Khadraoui: «Ik was geen fakmeubel. Dat kon ik niet aan. De dinsdagavond was de vaste Historia-avond in fakbar Letteren. Daar probeerde ik wel zoveel mogelijk te zijn. We organiseerden speciale thema-avonden, die wel eens uit de hand liepen. Ik herinner mij een vtm-avond. De opnames van *Tien Om Te Zien* waren toen nog in studio Manhattan in Wilsele. Eerst hadden we een bezoeker aan de opnames georganiseerd. Daar volgde een leuke avond met typische vtm-muziek op. Isabelle A met *Hé, lekker beest*, bijvoorbeeld. Dat ging er stevig aan toe.»

«Iets anders stond bij mij echter centraal. Onze opdracht was de studenten veel plezier geven. Zelf plezier maken kwam op de tweede plaats. Heel serieuze dingen in verband met vertegenwoordiging moesten op orde gezet worden.»

«Daarnaast waren er ook lange-termijnprojecten. Dat jaar was Historia namelijk 60 jaar oud. Een reden om iets speciaals te doen. Maar de kassa was on-

nu nog altijd op de vijfde verdieping van het Erasmusgebouw. Dat is ons spoor uit het verleden (*lacht*).»

KREMLIN

Veto: Wat waren de places to be?

El Khadraoui: «De fakbar natuurlijk. Maar ook in het Kremlin was er een cafeteria, waar we heel vaak kaartten met vrienden. Een oude man hield dat open. Daar waren heerlijke broodjes met krabsalade. Ook vlakbij in de Commerce kwamen we vaak. Met het Kremlin bedoel ik trouwens het Erasmusgebouw, dat lange tijd zo genoemd werd. Waarom precies, dat zou ik niet weten. Misschien omdat het een links rood nest was, dat zou veel verklaren (*lacht*). Je zou daar een historisch onderzoek naar kunnen voeren.»

«Natuurlijk was ik Leuvenaar, dus ik had in het weekend ook mijn eigen circuit. Ik woonde in het centrum van Leuven, waar mijn ouders nog altijd wonen. Ik kreeg van hen veel vrijheid, maar het was wel anders. Ik kon niet zo maar tien vrienden uitnodigen en een feestje bouwen. Het

dertussen zo goed als leeg. Lastig, want Historia kwam niet gemakkelijk aan geld. In de zomer hadden we al heel wat inspanningen gedaan om extra duiten in het zakje te kunnen steken. Bij verzekeringsmaatschappijen en banken hadden we geld losgekregen. Uiteindelijk hadden we een behoorlijk bedrag, waarmee we een aantal festiviteiten organiseerden. Die dingen maakten het allemaal wel zwaarder, maar achteraf krijg je daar erkenning voor.»

«Het hoogtepunt van dat feestjaar

“Ik heb ooit wel eens op de toog gedanst”

was trouwens een tentoonstelling rond hedendaagse kunst in de Centrale Bibliotheek. De titel ervan was *Sporen uit het verleden*. We hadden daar een wedstrijd met een jury aan gekoppeld. Het kunstwerk dat het haalde zouden we aankopen. Bij mijn weten hangt dat

was een kot waar je braaf moest zijn. Maar dat was niet erg. Ik ben altijd wel een rationeel iemand gebleven die zijn grenzen kent. Ik heb ooit wel eens op de toog gedanst, maar dat was heel lang geleden en zeldzaam. Als gemeenteraadslid kon je ook weer niet té gek doen.»

Saïd El Khadraoui achter de toog: "Onze opdracht was de studenten veel plezier geven. Zelf plezier maken kwam op de tweede plaats."

iCare |

Schilderen & schaatsen

iCare, het vierdaagse vrijwilligersinitiatief van de KU Leuven, is aan zijn derde editie toe. Menig student stak opnieuw de handen uit de mouwen in het kader van de week van vrijwilliger. Schrijver onderstaand ging muren schilderen in de Bibliotheek Economische Wetenschappen.

ELS DEHAEN

Het recept is beproefd: faculteiten en residenties die klusjes wensen opgeknapt te zien, betalen daar een bepaald bedrag voor. Dat bedrag wordt niet uitbetaald aan de vrijwilligers, maar wordt rechtstreeks doorgestort naar een goed doel. Dit jaar werd de opbrengst geschonken aan Kiva. Kiva is een organisatie die microkredieten uitleent aan kleine ondernemers van over de hele wereld.

Klussers konden zich opgeven voor traditionele karweitjes als verven en poetsen, maar er werden ook vertalers,

**“Veel handen
maken licht
werk”**

promotieboys en zelfs schaatsers gezocht. Dat laatste gebeurt onder de vleugels van *Kameno*, een Leuvense vrijwilligersorganisatie die de kinderen uit de wijk Hoogland een gevarieerd gamma aan activiteiten wil aanbieden. Want ook dat is een van de doelen van iCare: lokale Leuvense vrijwilligersorganisa-

ties ondersteunen. Die hebben niet een week per jaar vrijwilligers nodig, maar heel het jaar door. Met deze actie kunnen ze nieuwe leden werven.

Een meer overschouwende blik op vrijwilligerswerk en solidariteit werd woensdag gegeven door Peter Adriaenssens. Daarover leest u meer in het artikel hieronder.

LOKOCARES

Ook de Leuvense overkoepelende studentenraad LOKO neemt traditiegetrouw een taak op zich. Met een schare vrijwilligers namen zij enkele seminarielokalen van de Bibliotheek Economische Wetenschappen onder handen. Inge Geerardyn, ondervoorzitter LOKO: "We konden rekenen op een redelijke groep vrijwilligers, dus gaat het werk goed vooruit. Waarschijnlijk zijn we zelfs vroeger klaar dan verwacht. Veel handen maken het werk licht."

Bij zoveel solidariteit konden wij niet achterblijven. We nemen een schilderborstel in de hand en helpen LOKO bij de laatste schilderloodjes. Onze kundigheid met de borstel zal gedurende geruime tijd te bewonderen zijn in bovenvermelde seminarielokalen. Blij te moede keren we terug naar onze dagdagelijkse bezigheden, onze goede daad van de dag alvast volbracht.

Andrew Snowball

BELEEF MEER

Doe eens wat anders!

Bouwen aan een kraamkliniek te Rwanda, leven en werken volgens het ritme van de natuur in een Indiaanse gemeenschap te Oregon (Verenigde Staten), opknappen van een opvangcentrum voor verslaafden in Oekraïne, Marokkaanse weeskinderen animeren, Engelse les geven in Cambodja of naschoolse opvang organiseren voor Peruviaanse straatkinderen?

Voor ieder wat wils!

Bezoek onze website en facebookpagina en ontdek het volledige aanbod technische, sociale en ecologische vrijwilligersprojecten in meer dan 30 landen.

20 maart: Infoavond in het Bouworde secretariaat (JP Minckelersstraat 78) van 20u tot 22u te Leuven.

Met steun van de
Vlaamse overheid

Cambodja
Frankrijk
Italië
Peru
Nepal
Duitsland
Bulgarije
Thailand
Verenigde Staten
Hongarije
Roemenië
Filippijnen
Kameroen
Kroatië
Senegal
Portugal
India
Oekraïne
Cuba
Rusland
Egypte
Rwanda
Spanje
Ecuador
Wit-Rusland
België
Tsjechië
Marokko
Litouwen

(advertentie)

www.bouworde.be

Het gedachtegoed (2) |

CDS – Centrum, met nuances

Volgens menigeen heeft de jeugd van tegenwoordig geen politiek buikgevoel meer. Laat staan dat ze er hun nog stem over zouden laten horen. Die kijk op de zaken staat haaks op het veelvoud aan politieke studentenbewegingen dat om uw aandacht smeekt. Op regelmatige basis stellen wij gaarne een van hen aan u voor. Deze week schoven we aan tafel bij Rafael Vermeiren, voorzitter van de Christendemocratische Studenten (CDS).

DIETER DE TROIJ & CEDRIC HAUBEN

Veto: Kunt u de CDS even voorstellen?

Vermeiren: «De CDS is een politieke studentenvereniging die zich toelegt op het christen-democratische gedachtegoed. Wij trachten de politieke interesse bij de studenten aan te wakkeren met lezingen en debatavonden. Daartoe proberen

zijn dienst bewezen: momenteel heeft CDS-Leuven bijna 35 actieve leden.»

Veto: Jullie zijn christendemocraten. Speelt geloof een belangrijke rol in jullie studentenvereniging?

Vermeiren: «Helemaal niet eigenlijk. We mogen natuurlijk nooit vergeten van waar we komen. Onze fundamenten zijn nog steeds de christelijke waarden van burgerzin en solidariteit. Maar daar hoeft

eniging is. We hebben afdelingen in Gent, Antwerpen, Hasselt en Leuven. Je kunt dus moeilijk spreken over "de" mening van de CDS. Niet alle CDS-leden gingen akkoord met de snelle reactie, die zonder overleg in de media geventileerd werd.»

«Ten tweede is het natuurlijk zo dat de CDS als partijonafhankelijke vereniging iets minder op haar woorden moet letten dan bijvoorbeeld Jong CD&V. Dat laat ons toe om kritisch te zijn, ook tegen de christendemocratische partij. Toch zijn er veel leden die vinden dat de kritiek van Torfs ongegrond is. In de media ging men er dus vanuit dat de CDS als één blok achter Torfs stond, de realiteit is meer genuanceerd.»

Veto: Wat zijn dan de verschillende standpunten?

Vermeiren: «Uiteraard vinden wij dat Torfs een gevoelige snaar raakt door te poneren dat de CD&V zich te veel het imago van weifelaar en flipfopper aanmeet. Aan de ene kant kun je afkeuren dat Torfs uitspraken doet waar niet eerst intern over overlegd is.

Cedric Hauben

“Christendemocratie heeft zich losgekoppeld van de religie”

we elke week een gespreksavond te organiseren, waarbij we dikwijls een gast spreker uitnodigen. Ook zijn wij volledig partijonafhankelijk.»

«Maar de CDS is niet alleen bezig met politiek. Ook het studentikoze laten we zeker niet links liggen. Er worden cantussen, quizavonden en kroegentochten georganiseerd als aanvulling bij de activiteiten met intellectuele input. Dat is niet alleen plezant, het helpt ook om de drempelvrees weg te nemen die veel studenten toch nog hebben bij het beeld van een politieke studentenvereniging. De formule heeft

zeker geen actief gelovig karakter meer aan vast te zitten. Slechts een kleine minderheid is nog praktisch-christen. Ik denk dat de christendemocratie zich de laatste jaren bijna volledig van de religie heeft ontkoppeld.»

TORFS

Veto: Vorige maand lag Rik Torfs binnen de CD&V onder vuur. CDS reageerde spontaan door Torfs' queeste tegen de ideologische neergang van de partij te steunen.

Vermeiren: «Eerst en vooral is het belangrijk te benadrukken dat de CDS een zeer grote studentenver-

eniging is. We hebben afdelingen in Gent, Antwerpen, Hasselt en Leuven. Je kunt dus moeilijk spreken over "de" mening van de CDS. Niet alle CDS-leden gingen akkoord met de snelle reactie, die zonder overleg in de media geventileerd werd.»

Veto: Vorig jaar strikten jullie de voorzitter van Europese Raad Herman Van Rompuy. Vorig semester aartsbisschop André Léonard. Frappant voor een studentenvereniging die drie jaar geleden nagenoeg onbekend was?

Vermeiren: «Inderdaad, tot drie jaar geleden waren wij een zeer kleine studentenvereniging. Voor-

al vorig jaar, onder andere door het succes van de lezing van Van Rompuy, die wij organiseerden in samenwerking met het Vlaams Rechtsgenootschap (VRG), zijn wij werkelijk uit een dal geklommen. We proberen elk semester één grote activiteit te organiseren, waarbij we vooral op de actualiteit willen inspelen. Het is onze bedoeling om op die manier meer mensen naar de CDS toe te trekken.»

Veto: Tot slot: zijn jullie links of rechts?

Vermeiren: «Dan zeg ik resoluut centrum. Het is erg lastig om uit te leggen waar de christendemocratie nu net voor staat. Maar al wie de denkoefening met ons wil maken en iets voelt voor de waarden die we uitdragen zal zich zeker kunnen vinden in onze overtuiging.»

Peter Adriaenssens

Over ouders, kinderen en solidariteit

"Opvoeden tot solidariteit in deze tijd". Het zou een vers van een tweederangsdichter kunnen zijn, maar het was de titel van een lezing die Peter Adriaenssens, professor kinder-en jeugdpsychiatrie aan de KU Leuven, vorige woensdag gaf in het kader van vrijwilligersweek iCare. Best boeiend ook, zo bleek.

THOMAS CLIQUET

Eerst werden er foto's getoond waaruit bleek hoe belangrijk de familiale verbondenheid toch wel is. Op de eerste foto prijkte een multicultureel ineengestrongen gezin, dat eigenlijk was gefotografeerd voor een bewustmakingscampagne rond armoede, maar waar je totaal niet aan merkte dat ze arm waren. Integendeel, ze hadden elkaar. De toon was gezet.

De tweede foto toonde een moeder die haar kind beschermde terwijl ze voor de voeten liep van een colonne soldaten. Professor Adriaenssens vertelde ons dat dat de sterkste uiting van solidariteit was die je kon wensen. "Iedereen wil dat kind zijn. Het krijgt niet alleen bescherming van de moeder maar de vrouw durft ook nog eens door het vuur te gaan voor haar kind."

GEWENST

"In deze tijd kiezen ouders er bewust voor om kinderen te hebben," gaat Adriaenssens verder. "Er zijn geen generaties die ons dat voorgedaan hebben. Als je echt geen kinderen wil, kun je daar ook voor kiezen. Anticonceptie is voldoende voorhanden. We weten dat vandaag meer dan 95 procent van de kinderen gewenst zijn, althans op het moment dat ze gemaakt werden."

De professor ging vaak de filosofische toer op wanneer hij uitweidde over kinderen die zich afvroegen of hun ouders echt wel blij waren met hen. "Er zijn kinderen die het daadwerkelijk durven vragen, maar er zijn er ook die er zelfs als volwassene nooit in slagen die vraag aan hun ouders te stellen. "Ben ik er gekomen omdat je vond dat als je trouwt, je kinderen neemt, of omdat je me echt wilde?"

LEZEN VAN MENSEN

"Kinderen moeten het gevoel hebben dat hun ouders er voor hen zijn. Soms willen ze uit zichzelf niet vertellen dat er iets aan de hand is maar zal de moeder het wel raden. Dat heet het lezen van het kind. In de gewone

“Alleen door liefde wordt men niet groot”

omgang tussen twee volwassenen is dat ook belangrijk, wanneer je vraagt hoe het gaat, zegt de ander goed, ook al gaat het misschien minder goed. Degene die vroeg hoe het ging, zal dan antwoorden: "Nee ik zie dat er iets is". Waarna de gesprekspartner dat beaamt en uit de biecht klappt. De meeste mensen hebben dat opzette wel nodig en zullen niet uit zichzelf zeggen dat er iets mis is."

"Als je zelf graag gezien wordt, kun je ook gemakkelijker anderen graag zien. Maar het merkwaardige is: alleen door liefde wordt men niet groot. Als je alles fantastisch vindt aan je kind, wordt dat eerder een verwerende etterbuil. Iemand moet leren dat niet alles rond hem draait en dat er soms ook samengewerkt moet worden om iets te verwezenlijken. Eigenlijk is dat het ABC van ieder vrijwilligerswerk: geven en nemen. Je inzetten voor iemand anders. We doen iets, niet omdat de mensen waarvoor we het doen het zelf niet kunnen, maar omdat het verrijkend is, omdat we leuke nieuwe mensen zullen leren kennen en omdat we ons er goed bij voelen."

Tot slot een rake uitspraak van de heer Adriaenssens: "Je wordt pas wie je bent door niet altijd te luisteren naar je ouders want als je dat wel doet, aten wij op ons zesentwintigste nog fruitpap." Beter kunnen wij dat niet verwoorden. Of toch: Ga, rebelleer en doe waar u goesting in heeft! Vermenigvuldig u ook, maar alleen als u dat wilt, vanzelfsprekend.

50 jaar USO | Eindelijk Mahler

Het Universitair Symfonisch Orkest (USO) wordt vijftig jaar en viert dat deze week met een concertreeks in het Lemmensinstituut van Leuven. Op het programma staan Carl Maria Von Weber, Georges Bizet en Gustav Mahler.

PIETER HIELE

Het was Pieter De Somer die in 1962 met een aantal andere professoren het USO op poten zette. In die tijd was het een orkest dat vooral bestond uit professoren en aangevuld werd met enkele conservatoriumstudenten en Leuvense hobbymuzikanten. Het ensemble, dat tot eind de jaren '70 nog deels Franstalig was, bestaat vandaag uit een 60-tal muzikanten die voor het grootste deel student zijn aan de KU Leuven en wordt geleid door dirigent Edmond Saveniers. Aan het woord zijn Bram van der Heijde en Jozefien Vanherpe, verantwoordelijken voor Public Relations.

Veto: *Jullie zijn een groot orkest.*

Bram van der Heijde: «In totaal zijn we voor deze concerten met een kleine 90 muzikanten als iedereen meespeelt. Dat is dus enkel bij de symfonie van Mahler. En het bisnummer, maar dat is nog geheim (*lacht*). De twee andere stukken zijn met het "normale" USO: een 60-tal muzikanten.»

Jozefien Vanherpe: «Voor de symfonie van Mahler hebben oud-muzikanten van het USO speciale audities moeten houden om er weer bij te mogen. De opkomst daarvoor was groot, dus er is heel wat geschraapt geweest.

De voorbereidingen zijn gestart na de vorige concertreeks in november. We zijn dan begonnen met twee repetities per week om aan dit programma te werken.»

Veto: *Hebben jullie behalve dit concert nog andere activiteiten gehad om jullie verjaardag te vieren?*

Jozefien: «Dit concert kunnen we wel het hoogtepunt noemen van onze jubileum. Verder hebben we ook een USO-bier, dat we vooral serveren op de concerten.»

Bram: «Het moet opboksen tegen de gratis Leffe tijdens de receptie waarvoor we bekend staan. Hopelijk krijgen we een vruchtbare samenwerking tussen Leffe en USO-bier (*lacht*). Verder is er een geschiedenis uitgeschreven in het programmaboekje van het concert. Enkele leden van de werkgroep "50 Jaar USO" hielden zich bezig met het verzamelen van anekdotes en verhalen sinds het begin van het USO.»

Veto: *Waarom hebben jullie voor Mahler gekozen?*

Bram: «Volgens mij was het altijd een grote droom van Mon (*Edmond, red.*)»

Jozefien: «En niet enkel van Mon. Ik denk dat elke muzikant hier van droomt. Mahler is een van de enige componisten die voor zo'n groot orkest geschreven heeft en hield van "zo luid en

zo veel mogelijk". We zitten nu bijvoorbeeld met negen hoorns. Dat kom je niet alle dagen tegen. In zo'n orkest mogen meedraaien om zo'n titanenwerk te spelen, is echt fantastisch. Al van de eerste repetitie, bij het spelen van de eerste noot, dachten wij allemaal "wauw". Hopelijk zal het publiek dat ook zo ervaren.»

Veto: *We wijden sterk uit over Mahler, maar jullie spelen ook nog Von Weber en Bizet.*

Jozefien: «Mahler is natuurlijk het grootste werk van het concert. Er bestaan trouwens verrassende links tussen Mahler en de andere componisten. Zo is bijvoorbeeld bekend dat toen Mahler zijn eerste symfonie schreef, hij er eigenlijk al enkele had geschreven waarvan de manuscripten waren opgeborgen bij de familie Von Weber in Dresden. Die zijn echter verloren gegaan toen Dresden werd gebombardeerd. Als dat niet was gebeurd brachten we deze week niet de eerste symfonie van Mahler, maar de derde of vierde.»

Veto: *Jullie spelen niet enkel in Leuven, maar ook in het Kursaal van Oostende.*

Jozefien: «Of we die zaal even gemakkelijk gaan vol krijgen als hier is nog maar de vraag. Wij gaan er in elk geval graag spelen.»

Bram: «Het is aan de mensen van het Kursaal om die promotie te regelen. Onze contactpersoon daar is toch telkens erg enthousiast, dus we hopen dat het daar ook mooi meevalt zaterdag.»

Veto: *Jullie vieren niet enkel 50 jaar USO, maar ook 15 jaar Edmond Saveniers.*

Bram: «Inderdaad. Ook hij zal natuurlijk in de bloemetjes wor-

den gezet, maar daar kan ik nog niet veel over zeggen. We hopen wel dat hij het nog heel lang volhoudt bij het USO.»

DIRIGENT

Jozefien: «Hij is een fantastische dirigent. Zonder hem zouden we Mahler nooit op poten hebben gekregen. Hij heeft al heel wat levenservaring, maar

in onze ogen is hij eeuwig jong (*lacht*). Het is een diplomatisch antwoord, maar je kan niet anders dan dat geloven als je ziet hoe hij voor het orkest staat.»

Donderdag 15 en vrijdag 16 maart

Grote Zaal, Lemmensinstituut Herestraat 53, Leuven

Andrew Snowball

Afrika Filmfestival

Artistieke kwaliteit gegarandeerd

Afrikaanse film, niet iedereen is er even vertrouwd mee. Om dat gat uit uw cultuur op te vullen, bestaat het Afrika Filmfestival (AFF). Vanaf vrijdag 16 maart kan u op diverse locaties in Leuven terecht voor films waarin Afrika centraal staat.

THOMAS CLIQUET

Organisator Guido Huysmans geeft een woordje uitleg bij de financiering van het AFF: "Wij krijgen steun van federale ontwikkelingssamenwerking en de provincie Vlaams-Brabant maar niet van de Vlaamse Gemeenschap. Sinds Joke Schauvliege (CD&V) minister van Cultuur is, volgt zij nauwgezet de raad van de adviescommissies voor subsidies op en die advisereren steevast om ons geen geld te geven. Ze verwijzen ons door naar ontwikkelingssamenwerking en dat irriteert me. Vanaf het moment dat die mensen Afrika horen, denken ze dat dat geen cultuur kan zijn. Schauvlieges voorganger Bert Anciaux (sp.a) trok zich van die negatieve adviezen niets aan en schonk ons toch subsidies."

CO-PRODUCTIES

"Het is tegenwoordig moeilijk om nog te zeggen welke nationaliteit een film heeft. Er zijn heel veel co-producties. Zo ook in het geval van Afrika. Voor ons is de enige categorie om een film als Afrikaans te bestempelen, de regisseur. Want waarom zou een Afrikaans regisseur geen film over China mogen maken, gesproken in het Chinees? Veel

Afrikaanse regisseurs wonen ook gewoon in Europa. Moeten ze in Vlaamse films enkel maar Antwerps of West-Vlaams spreken? Er zijn Vlaamse regisseurs die een film in het Duits gemaakt hebben. Moet kunnen."

"Dit jaar vertonen we niet enkel films van Afrikanen maar ook van Belgen en Amerikanen over Afrika. Enig criterium van een keuze moet de artistieke kwaliteit zijn voor een Belgisch publiek, dat uit verschillende deelpublieken bestaat. Dus is er veel diversiteit in ons aanbod, van auteursfilms tot heel populaire films voor een totaal ander publiek. Daar komt nog bij dat veel Afrikaanse regisseurs overgeschakeld zijn naar televisie. Die maken dus geen films meer voor de bioscoop. Er is misschien geen bioscoop in Kinshasa maar wel vijftig tv-stations. Heel de audiovisuele sector is daar actief. Niet alle vijftig stations zijn goed maar er zit zeker kwaliteit tussen. Er worden veel televisiesoaps gemaakt."

NOLLYWOOD

"In Afrika is er nu dus een discussie tussen de auteursfilm en de populaire films. De eerste categorie is sterk gesubsidieerd

in Europa terwijl de populaire films met minder subsidies zijn gemaakt en een soort *couleur locale* in zich hebben waardoor zij minder makkelijk te vertonen zijn in andere landen. Je hebt bijvoorbeeld Nollywood, de filmindustrie in Nigeria, die aan de lopende band zulke films produceren waarin er volgens ons slecht ge-

“Vanaf het moment dat die commissies Afrika horen, denken ze dat dat geen cultuur kan zijn”

acteerd wordt maar dat is eigen aan zo'n films. Die zijn dus niet geschikt om in Leuven te draaien maar we tonen er wel enkele uit Guinee, in de Pianofabriek in Brussel."

"Met het Afrika Filmfestival focussen we op de auteursfilm maar we willen hier en daar tevens de aandacht vestigen dat er in Afrika ook een ander soort film wordt gemaakt, die hier in Europa nooit zou aanslaan maar in Afrika wel immens veel succes heeft, meer dan de auteursfilm. We vinden het belangrijk zo'n films te tonen omdat die cineasten later vaak echt goed worden, mits ervaring en wat extra opleiding. Nu is het in onze ogen misschien nog niet goed maar de reden dat wij zoveel bekende namen kennen, is dat we hen van bij het begin hebben gevolgd. Het is leuk talent te zien groeien."

DOEL VERWEZENLIJKT

"Onze doelstelling is Afrikaanse films meer zichtbaar te maken en dat doe je niet door een eenmalig evenement te organiseren. We willen die films niet één keer maar twintig of dertig keer kunnen vertonen. Als zo'n film 200 euro per voorstelling kost, en de film wordt dertig keer vertoond, dan krijgt de maker 6000 euro en is hij uit de kosten dankzij ons circuit. Als de film dan ook nog eens opgenomen wordt door gewone bioscopen, kan er alleen maar winst zijn. We willen echt iets structureel veranderen. Ik vind dat we op die manier al veel films in roulatie gekregen hebben dus na zeventien jaar kan ik zeggen dat onze doelstelling op dat vlak verwezenlijkt is. Uiteraard moeten we ons werk achter de schermen blijven doen zodat Afrikaanse films gepromoot worden."

Liesa Van Der Aa | Kitscherige muziek

Met het veelzijdige album "Troops" toont Liesa Van der Aa wie ze is: een talent in opmars. Op donderdag 8 maart stelde ze haar album voor in het Leuvense STUK. Snipverkouden. Maar daar viel niets van te merken. Muziek blijkt haar medicijn te zijn.

IRIS JIANG & EVELYN DE RUYCK

Veto: Uw debuutalbum draagt de naam "Troops". Vanwaar die naam?

Liesa Van der Aa: «Troops is de naam van het laatste nummer op de plaat. De naam past bij de muziek en de tekst ervan. We hebben voor dat nummer met een koor gewerkt en veel strijkers. Daardoor krijgt het iets bombastisch en groots. Troops is mas-sief. Het is kort en krachtig.»

Veto: Tijdens uw live optredens is het overheersende instrument viool.

Van der Aa: «Live speel ik alleen viool. Terwijl ik op het album ook nog andere instrumenten inspeelde, zoals piano. Zo zal geen enkel nummer live exact zijn zoals op de cd. Live is elk nummer bewerkt naar loop station, zijn er solo's of zijn ook nog andere muzikanten aanwezig.»

«Voor dit album wou ik alles uit de viool halen. Dat was het concept én een fijne uitdaging. Multi-instrumentaal zijn met één instrument, is wat ik wou bereiken. Het ook als een gitaar bespelen. Maar of ik het volgende keer ook zo ga aanpakken weet ik niet, deze keer heb ik de viool echt uitgebuit.»

Veto: Op uw site kan je het hele album beluisteren en bij elk nummer hoort een eigenzinnige video. Wat is het concept daar achter?

Van der Aa: «Mijn cd zal geen cd zijn die veel op de radio gedraaid zal worden. Daarom wou ik de cd online een visueel verhaal geven. Daarvoor heb ik bekende kunstenaars, zoals Marc Lagrange, maar ook minder bekende gecontacteerd die elk een nummer voor hun rekening hebben genomen.»

«Iedereen kreeg carte blanche want er was geen geld. Alle tien hadden nog nooit een videoclip gemaakt, dus het was voor iedereen nieuw. Het resultaat is erg persoonlijk geworden. Soms dacht ik: "Zo zou ik het bij wijze van spreken nooit aangepakt hebben." Des te ontroender dat ze hun zin gedaan hebben. Ik ben erg blij met het resultaat. Zelf zie ik ook altijd beelden als ik muziek maak. Ik denk erg filmisch.»

ACTRICE

Veto: Je speelt zelf in de video's mee. Naast muzikante, ben je ook actrice bij het Toneelhuis. Doe je ook acteerwerk voor tv?

Van der Aa: «Tv vind ik tof maar ook moeilijk. Ik moet er meer mijn weg in vinden.

Op theater heb je een andere concentratie. Dat is live, net als muziek. Zowel theater als muziek spelen zijn momenten. Elke voorstelling is iets anders, terwijl tv iets machinaals heeft. Je moet alles meerdere keren herhalen.»

«Ik wil wel tv doen, maar dan moet het goed zijn. Ik vind dat er op tv ook veel

slechte dingen komen. Als bijvoorbeeld de gebroeders Dardenne bellen of als er een mooie reeks gemaakt wordt, doe ik mee!»

Veto: Acteren voor tv zegt u dus momenteel niet veel. Hoe zit het dan met muziek maken voor tv? Het nummer "Troops" zou even goed de score van "Kill Bill" kunnen zijn.

Van der Aa: «Ja, dat is echt wat ik wil doen in de toekomst. Soms maak ik al muziek voor kortfilms en theater. Grappig dat mijn muziek wordt gelinkt met Kill Bill. Kill Bill heeft zo'n vorm van kitsch die mijn muziek ook heeft. En een soort romantiek die ook wel wat raar is, waarbij je je afvraagt, is dat wel romantisch? Een figuur als David Lynch spreekt me ook wel aan, iemand die de film- en

theaterwereld perfect met muziek weet te combineren. Dat is de richting die ik ook uit wil gaan.»

ANTONY AND THE JOHNSONS

Veto: Net is bekend gemaakt dat u op Gent Jazz voor Antony and the Johnsons speelt!

Van der Aa: «Super. We zijn maar met twee die avond. Zalig dat hij heeft goedgekeurd dat ik voor hem mag spelen! Het is heel uitzonderlijk wat die man doet. Het optreden moet echt iets speciaal worden! Ik vind het ook fijn om support te spelen en de steun te krijgen van artiesten zoals hij. Dat zou ik ook meer willen doen. En dan kunnen reizen door heel Europa. Dat zou heel tof zijn.»

“Voor dit album wou ik alles uit de viool halen”

Andrew Snowball

Braakland/Zhe Bildung | Lev

Vrijdag 9 maart speelde het eerste echte muziektheater van Braakland/Zhe Bildung in OPEK, het Openbaar Entrepot van de Kunsten aan de Vaart. De acteur Dirk Buyse en de muzikanten Geert Waegenaar en Rudy Trouwé verbeeldden het leven van Lev Theremin, de grondlegger van de hedendaagse synthesizer.

LAURA HOLLEVOET

Toen we de middelbare school verlieten, zwoeren we er nooit meer weer te keren. Overheadprojectoren, landkaarten, muffle aquaria zonder vissen, een verward uitzienende grijsaard die monologen voerde, beangstigende laboratoria, weelderig tierende Johnny's en Marina's die de hele speelplaats lieten meegenieten van hun elektronische muziek... Wat ons betreft de ingrediënten om een doorgedreven vorm van escapisme te krijgen. Het toneel-

stuk Lev van Braakland/Zhe Bildung had het allemaal, zij het op een verrijnde wijze.

GENIE

De voorstelling opende met Rudy Trouwé die met een wijnglas over een soort snaarinstrument bewoog. Daarna stak de acteur Dirk Buyse zijn geschiedenisles op. We werden een uur en een kwartier lang, meegezogen in het levensverhaal van Lev Theremin. Het genie werd geboren in 1896 in de Sovjet-Unie en vond de theremin, de voorloper van de

synthesizer uit. Het instrument wordt bespeeld, door met de handen een elektromagnetisch veld te beïnvloeden.

Hoe het ook zij, Lev krijgt een audiëntie met Lenin himself. De communist is in de wolken en stuurt Theremin naar de VS om de uitvinding te demonstreren en op die manier te infiltreren. In de VS bemint de uitvinder het perfecte meisje. Bovendien ontwerpt hij beveiligingsapparatuur voor Alcatraz. Uiteindelijk moet Lev noodgedwongen terugkeren naar het land van vaderlijke Stalin, waar hij als verrader in een goelag terecht komt. Alsof dat nog niet genoeg is, ontwerpt Lev aan het eind van zijn leven afluisterapparatuur voor de KGB.

SCHREEUWEN

Waar het eigenlijk allemaal om draait in het verhaal, is het contrast tussen twee werelden, de VS en de Sovjet-Unie. Lev wordt van de ene wereld in de andere gegooid. De klap bij het neerkomen is pijnlijk. Ondanks dat Dirk Buyse op het juiste moment, de juiste gezichtsuitdrukking vertoonde, schortte er soms wat aan de verteltechniek. We houden van climaxen. Maar in dit verhaal waren ze te talrijk aanwezig. Daarbij vonden we het vervelend dat Buyse naar het einde van elke climax toe, begon te schreeuwen.

De scene waarin Buyse het aquarium vult, en zijn hoofd na elke verboden grap in het aquarium duwt, vonden we fascine-

rend. Van de andere kant had het ook iets aanstellerigs. Het doorbraak in ieder geval de sleur waarin we terecht dreigden te komen. Verfrissend was dan ook de inbedding van het verhaal in een allegaartje van experimentele elektro-akoestische muziek van Geert Waegenaar en Rudy Trouwé.

Ook de combinatie van bekende instrumenten met nieuwe was uniek. Soms dachten we wel: "Stop nu eens met dat UFO-gengengel!" Dan weer werden we verast door een geluid dat we nooit eerder hoorden. De theremin zelf werd bespeeld door Waegenaar. Tot slot kunnen we stellen dat het stuk vooral voor een bepaald type muzikkliefhebbers een aanrader is.

BOOKERS (4) |

KAFKA OP HET STRAND

Bookers is een programma van Radio Scorpio dat naar eigen zeggen lijnen trekt tussen literatuur en muziek en daar kanttekeningen bij maakt. In het tweede semester gaat Veto de literaire samenwerking aan. Deze week lezen wij Kafka op het strand van Haruki Murakami.

BESTE JELLE,

Jaren geleden was je smoorverliefd op een hoogst wispelturig meisje. Eerst stelde je haar betekenisloze ultimata en toen bleek dat je haar liefde niet kon afdwingen, poogde je haar macht over jou te breken. Maar hoe meer inspanningen je leverde om haar te vergeten, hoe rustelozener en ongelukkiger je werd. Als ik jou, mijn jongere zelf, één geschenk zou mogen geven, kies ik voor het oeuvre van de Japanse schrijver Haruki Murakami.

"Ik zou er niet te hard op rekenen dat je hier ook inderdaad vandaan komt. Al loop je nog zover weg. Want volgens mij heeft afstand daar niet veel mee te maken," zegt de jongen die Kraai wordt genoemd tegen Kafka Tamura, het vijftienjarige hoofdpersoneage uit *Kafka op het strand*. Kafka's vader heeft een onuitwisbare vloek over hem uitgesproken. Jouw hartenpijn is als die diep in het vlees gegrifte vloek. Verwoed zoek je naar een uitweg, maar net als Kafka kan je niet vluchten. Je bent tot jezelf veroordeeld.

De onmogelijkheid te ontsnappen betekent echter niet dat je reddeloos verloren bent. Murakami zal je tonen dat hoop bestaat, maar misschien niet zoals je verwacht had, als een kant-en-klare oplossing die binnen je macht ligt en door wilskracht kan bereikt worden. Wat Murakami - wiens werk je moet lezen als een langzame meditatie - je zal bijbrengen, is het doelloze wachten, de passiviteit, de kracht van de machteloosheid.

Je lijkt op Kafka Tamura. Je bent jong, intelligent, belezen. Afstandelijk, beter in het lezen van boeken dan in omgaan met mensen. Je intelligentie, je vermogen om ingewikkelde ideeën te begrijpen en abstracte concepten te doorgronden, brengt je, wanneer het er echt toe doet, op een dwaalspoor.

Kijk naar Nakata, dat andere hoofdpersoneage uit *Kafka op het strand*. Nakata is oud, dom en heeft amper herinneringen. Maar hij kan met katten praten en in al zijn onnozelmheid begrijpt hij wat jij weigert in te zien. Nakata doet geen poging zijn wil op te leggen aan de wereld - of aan zichzelf - maar drijft mee op de golven van de natuurlijkheid. Jij wil de dingen begrijpen en beheersen. Tegen een dikke, zwarte kat zegt Nakata: "Als iemand in de mensenwereld niet kan schrijven, wil dat zeggen dat hij dom is. En als iemand geen boeken of kranten kan lezen, is hij ook dom. Dat zijn de regels." Nakata snapt de regels van de mensenwereld niet maar stijgt daardoor net boven haar uit.

Onze cultuur, jij inclusief, is in de ban van activiteit. We denken dat ons leven pas de moeite waard is wanneer we geen seconde rust kennen en verdrinken in bezigheden, taken, hobby's, verplichtingen. Nakata toont ons, niet door getheoretiseer maar door wat hij is, wat wachten oplevert. Want Nakata wacht - al weet hij niet voor hoe lang of op wat, enkel dat hij het zal herkennen wanneer het zich aandient. Nakata behoort tot een wereld waar de tijd anders stroomt; rustiger, bedaarder, zonder dwingende eisen en daarom wordt hij niet verscheurd door zijn innerlijke demonen.

Kafka Tamura echter weigert zich te onderwerpen aan de vloek en pleegt door zijn verzet geweld tegen een vrouw en zichzelf. De gevolgen zijn rampzalig: "In feite is er niets ten einde gekomen. Je hebt ook niets overwonnen. De vloek staat nog zwarter in je geest gebrand dan tevoren. Oorlog teert op zichzelf." Pas wanneer hij zijn dadendrang overwint, kent Kafka enige rust van "de grillig gekartelde duisternis" in zichzelf.

Beste Jelle, laat Murakami je geduld bijbrengen. "Luister naar de wind. Er zijn allerlei dingen waar je niets aan kunt doen. Ze zijn jouw schuld niet, ze zijn mijn schuld niet. Spits je oren, Kafka. Luisteren. Goed luisteren. Een en al oor zijn. Eén grote schelp."

Met groeten,

JELLE DEHAEN

- "The pain is an anchor, mooring me here" -

Sudoku Time

		6	2	4		3
	3					9
2						7
5		8				2
	1				6	
	2			3		7
	5					3
	9					8
	1		6	2	5	

CulKal

Maandag 12 maart

COOL presents Tower of Power
Concert - 19u30 in Het Depot
(www.hetdepot.be)

F=ma door Carly Wijs
Theater - 20u30 in STUK
(www.stuk.be)

Dinsdag 13 maart

Niks of Niks door Jan Decorte /
Bloet & Comp. Marius
Theater - 20u30 in STUK
(www.stuk.be)

Raymond door Manu Riche,
Thomas Gunzig, Josse De Pauw
en KVS
Theater - 20u in Schouwburg
(www.30cc.be)

Woensdag 14 maart

Earth + Mount Eerie + Ô Paon
Concert - 19u30 in Het Depot
(www.hetdepot.be)

Niks of Niks door Jan Decorte /
Bloet & Comp. Marius
Theater - 20u30 in STUK
(www.stuk.be)

Klavechord in Primetime
Festival - tot zondag in Huis
van de Polyfonie (www.30cc.be)

Donderdag 15 maart

A Louer door Peeping Tom
Dans - 20u in Schouwburg
(www.30cc.be)

Foodlab Leuven 2030
Debat - 20u in STUK (www.
stuk.be)

Superlijm + JFJ
Concert - 20u30 in STUK
(www.stuk.be)

Vrijdag 16 maart

A Louer door Peeping Tom
Dans - 20u in Schouwburg
(www.30cc.be)

Lev door Braakland/ZheBilding
Theater - 20u in OPEK
(www.30cc.be)

Hallo Aarde door Paulien Cor-
nelisse
Theater - 20u in Wagehuys
(www.30cc.be)

Zaterdag 17 maart

Lev door Braakland/ZheBilding
Theater - 20u in OPEK
(www.30cc.be)

Zondag 18 maart

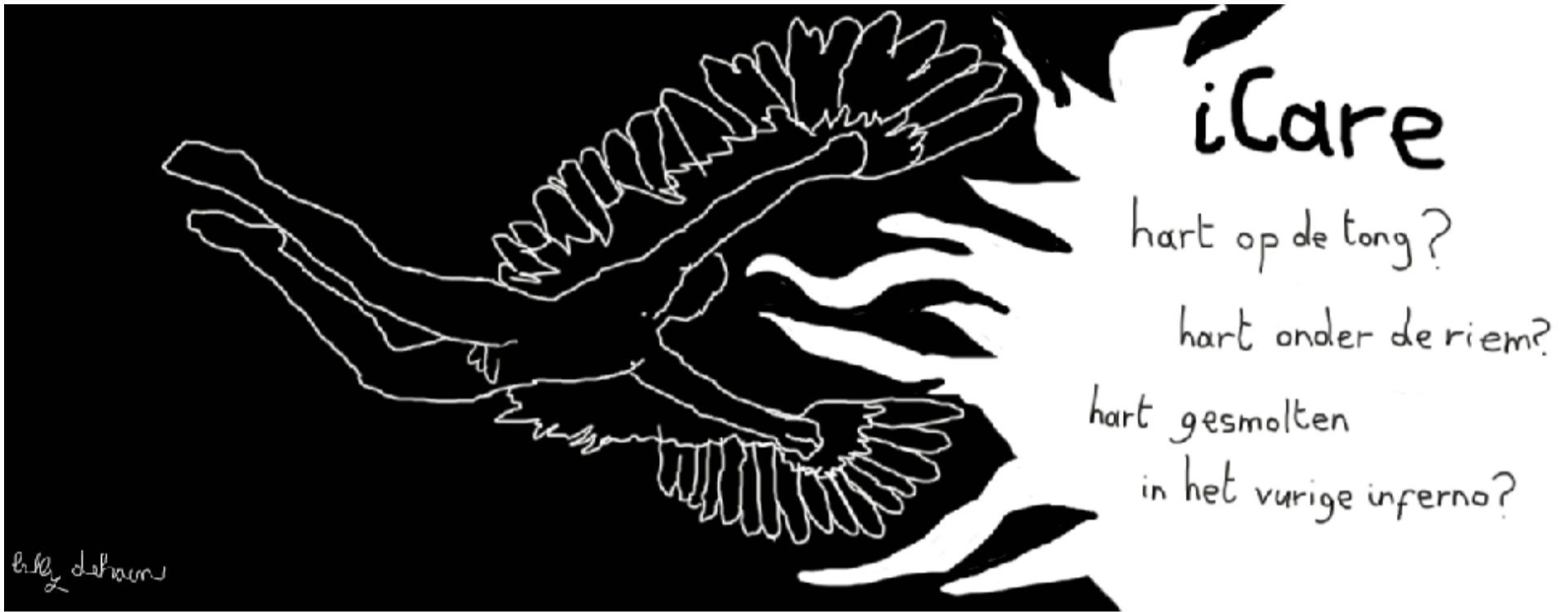
Kaat Hellings in Jazz op Zondag
Concert - 21u in STUKcafé
(www.stuk.be)

Three of a kind

Vrijwilligers & iCare

Elke week laten wij een aantal cartoonisten los op de inhoud van Veto. Op deze pagina krijgen zij carte blanche om te werken rond een bepaald thema.

Veel dank aan Billy Dehaen, Jasmine Elsen & Simon Englebort voor hun inzendingen.

BESPARINGEN...

VRIJWILLIGERS@CHINA

IK ZOEK 1 CHINESE VRIJWILLIGER

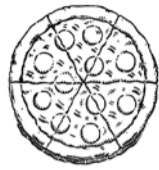
Menu van de week

In Alma 1-2-3

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Hutsepöt	A1+A2	€ 4.20
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.20
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A1	€ 4.70
Koninginnenhapje	A3	€ 3.60
Luikse pens met savooikool	A2+A3	€ 2.70
Paprika gevuld met quorn en vegetarische saus		€ 4.20
Spaghetti bolognaise groot	A1+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A1	€ 2.70
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 4.70
Visfilet met mousselinesaus en wortelen		€ 5.10

woensdag

Hamburger met witte bonen in tomatensaus	A1+A2	€ 2.70
Kip zoetzuur met basmatirijst		€ 4.20
Koninginnenhapje		€ 3.60
Orloffgebraad met kampernoeliesaus en boontjes		€ 5.10
Spaghetti bolognaise groot	A3 	€ 3.20
Steak met groenten en saus	A2+A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70
loempia met currysous en wokgroenten		€ 3.60

donderdag

Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herfstsalade en Napolitaanse puree	 A1+A2	€ 5.10
Bladerdeegdoosje met groenten en kaas	 A2	€ 4.70
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.20
Koninginnenhapje	A3	€ 3.60
Lamssteak met tijmsaus en wortel- en venkelblokjes		€ 5.10
Penne met spekjes en broccoli		€ 4.20
Pizza ham/paprika/ananas		€ 5.10
Provencaals stoofpotje		€ 2.70
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.70

vrijdag

Boerenworst met schorseneren in room	A1+A2	€ 2.70
Burrito met tomatensaus en kampernoelies en groentenrijst		€ 5.10
Koninginnenhapje		€ 3.60
Steak met groenten en saus	A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70
Tirolerschnitzel met dragonsaus en groentenromanesco		€ 4.70

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants!
De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Loop eens langs bij

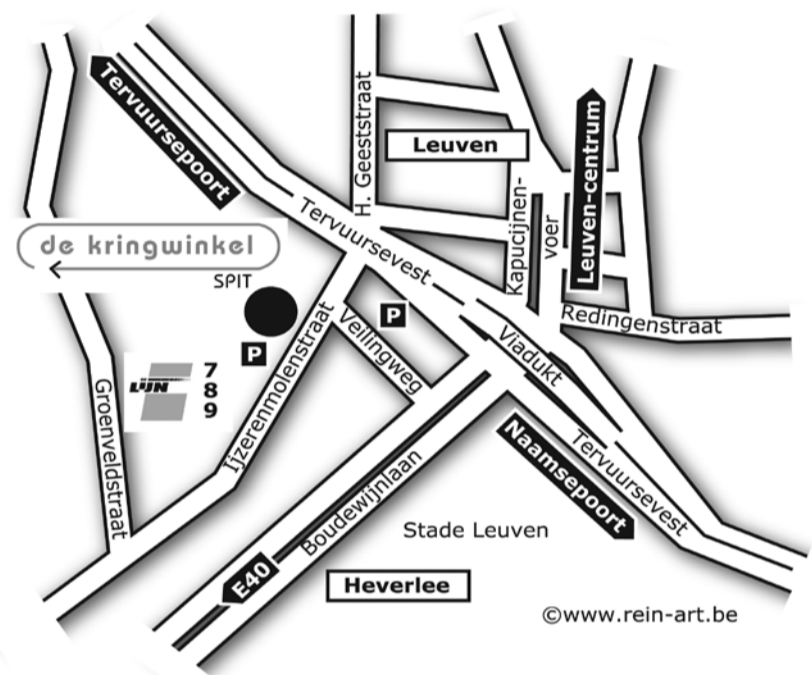
De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee
Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

JARIG 18

GEeft

GRATIS

VATEN

LOKO

WWW.FACEBOOK.COM/LOKOLEUVEN

VOLG ONS OP FACEBOOK

SPEEL MEE & WIN

GRATIS VATEN

KULEUGEN

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of
inlichtingen: 016/22.31.09 of
albatros@loko.be

(advertentie)

Selectierondes
twintigste editie *Ithaka*
bijna afgerond

Fochplein (even)

Rector De Somerplein

LEUVEN - Even leek het erop dat de Leuvense rector Piet De Somer postuum niet alleen werd geëerd met een gigantisch grote aula ter hoogte van de Charles Deberiotstraat, maar dat hij ook zijn eigen plein zou krijgen. Dat stond namelijk te lezen op de pas aangebrachte straatnaamborden. De lapsus werd rechtgezet door het aanbrengen van een nieuw bord.

Het Fochplein werd einde vorige week officieel omgedoopt tot het Maarschalk Tobbacplein. Tegen die naamsverandering was nog protest gerezen, maar het stadsbestuur ging niet in op de bezwaren.

VVS Congres

"Ik was gewoon
naar mijn
computerscherm
aan het kijken"

"Een goed ge-
vulde namiddag,
leerrijk en
boeiend"

INTUSSEN IN HET OOSTBLOK...

Colofon |

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/
veto_be

Jaargang 38 - Nummer 17
Maandag 12 maart 2012

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdeeld in Veto stemmen niet noodzake-

lijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Pieter "Ramachandra Guha" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Els "Niamh Bhreathnach" Dehaen
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Lucas "Tionjewlnique" de Jong, Margot "Xchylor" Hollevoet, Frank "Saoirse" Pietermaat, Marijke "Siobian Andriamampianina" Van Geel & Andrew "Wojtek Tomaszewski" Snowball

Schrijvers:
Jens "Carena Mlynarczyk" Cardinaels, Thomas "Xeniver Xyris" Cliquet, Wim "Dobry Kozłowski" Dehaen, Jelle "Sasuke Nakamura" Dehaen, Dieter "Waclaw Dudek" De Troij, Cedric "Mandek Kowalczyk" Hauben, Joris "Ryzard Kwiatkowski" Himpens, Geert "Nuocmam" Janssen, Jelle "Roumualdo" Mampaey, Laura "Sakura Kobayashi" Hollevoet, Wouter "Hachiro Ishikawa" Goudeseune, Pieter "Tunkawwayagnani" Hiele, Charlotte "Keishi Miyagi" Vekemans, Iris "Ecanajinka" Jiang, Evelyn "Darren Sienkiewicz" De

Ruyck, Caroline "Vaila Birtwisle" Van Rhee, Joke "Wakauhotanina" Verbeek, Liesbeth "Rasine Zajac" Verdonckt

Fotografen:
Pieter Hiele, Andrew Snowball, Charlotte Vekemans

Tekenaars:
Simon "Tiquanisha Soczak" Englebert, Jasmine Elsen, Billy Dehaen

Dtp:
Jens Cardinaels, Thomas Cliquet, Els Dehaen & Pieter Haeck

Eindredactie:
Jens Cardinaels, Thomas Cliquet, Els Dehaen & Margot Hollevoet

IT:
Joachim "Sleohydow" Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Maxim "Urjasz Pawlak" Van Hoeymissen
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Overschrijvingen op rekening- nummer:

001-0959719-77
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, onuitsprekbare namen) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Veto: *De politiek is voornamelijk een mannenwereld. Bent u ooit betuttelend behandeld omdat u een vrouw bent?*

Caroline Gennez: «Dat is zeker al eens gebeurd (*lacht*). Ik herinner mij nog een voorval in de tijd dat ik nog op het kabinet zat. De toenmalige baas van de NMBS (*Etienne Schouppe, red.*) kwam langs en de kabinetschef was afwezig. Toen hebben ze gevraagd of ik Schouppe kon ontvangen. Hij dacht dat ik een secretaresse was. Soms werd ik ook aanzien als een koffiedame, maar over zulke dingen moet je jezelf snel over zetten. Achteraf is dat nooit een probleem geweest. Mannelijke politici proberen je ook wel te overschreeuwen, maar als je daar zelf niet vatbaar voor bent, pakt dat niet. Op dat vlak heb ik weinig problemen gehad. Enkel met de media heb ik wel problemen gehad. Dan hoorde je soms wat er achter je rug gezegd werd door mannelijke collega's.»

Veto: *Denkt u dat een vrouwelijk rolmodel belangrijk is in de maatschappij?*

Gennez: «Ja. De enige manier om mensen te overtuigen is niet door erover te praten, maar door het te doen. Een positief rolmodel is heel erg belangrijk, ook voor allochtone medemensen. Je hebt rolmodellen nodig die laten zien dat het kan. Daarin heb je een nuchtere analyse nodig: "Wat heb ik te vertellen? Wat wil ik? Wat ga ik doen?" Bovendien heb je een beleidsvisie nodig zodat je met iedereen op een comfortabele manier kunt werken.»

MEISJESONDERWIJS

Veto: *U had het in uw lezing over de quota in bedrijfsbesturen. Er zijn veel bedrijven waarbij de raad van bestuur enkel uit mannen bestaat. Denkt u dat het verstandig is om quota op te leggen?*

Gennez: «Dat gaat over een derde en enkel bij beursgenoteerde bedrijven, dus niet over lokale kmo's. We spenderen miljarden euro's aan onderwijs,

Andrew Snowball

“VROEGER WAS HET HET HELE JAAR OLÉ OLÉ”

Caroline Gennez gaf naar aanleiding van Vrouwendag een lezing over vrouwelijk leiderschap in maatschappij en politiek. De alumna van de faculteit Sociale Wetenschappen beet de spits af in een lezingenreeks georganiseerd door SW alumni. Sinds het beëindigen van haar voorzitterschap van de sp.a heeft Gennez geen interviews gegeven. Tot nu. De politica is nog steeds druk bezig.

WOUTER GOUDESEUNE & CAROLINE VAN RHEE

talent hebben. Dat is beter voor de organisatie.»

Veto: *Zoals al gezegd, in de politiek zijn de mannen in de meerderheid. Hoelang denkt u dat het nog zal duren vooraleer België een eerste vrouwelijke premier of minister-president zal hebben?*

Gennez: «Als de premier van dit land Waal, Italiaans, homo en wees kan zijn, dan mag het geen bezwaar zijn om een vrouwelijke premier te hebben (*lacht*). Als Elio op zijn 63ste stopt, is Laurette partijleider. Als de regering niet wordt afgestraft, kan dat al snel gebeuren.»

mijn moeder is zelfstandige en ik heb twee diploma's. Dus het gaat altijd vooruit. Nu is het de eerste keer sinds de Tweede Wereldoorlog dat kinderen het niet noodzakelijk beter hebben dan hun ouders. Er zijn veel nieuwkomers in onze steden die hun plek nog moeten vinden. Dat alles zorgt voor ontregelde wijken en een vorm van een ontregelde samenleving.»

«Men zoekt naar antwoorden, maar dat is iets wat de linkerzijde moet doen net zoals de rechterzijde. Links moet clichés en vooroordelen bestrijden, wat moeilijker is dan die te peneren. Dat is volgens mij de belangrijkste kunstmatige verklaring. Europa heeft bijvoorbeeld heel lang en goed gedraaid, maar nu lijkt het alsof alles wordt aangevallen.»

VLUCHTIG KAPITAAL

Veto: *Mensen zijn kwaad op de hoge bonussen en de relatief lage belastingen die de superrijken betalen. Hoe staat u daar tegenover?*

Gennez: «Er zijn wetsvoorstellen om de bonussen in te perken. De belasting op de vermogensaanwinst hebben we gedeeltelijk in het regeerakkoord gekregen. Je moet kapitaal meer gaan belasten, arbeid is al te zwaar belast. Het probleem is dat kapitaal vluchtig

is. We moeten niet het vermogen op zich belasten, want daar heb je als werkende mens misschien al voor betaald. Als je in het huidige systeem werkt, word je zwaar belast, terwijl iemand die al slapende rijk wordt, niet moet betalen. Dat is oneerlijk, dus we moeten de vermogenswinst belasten. In ruil daarvoor kunnen we dan de lasten op arbeid verlagen. Voka, het Vlaams netwerk van ondernemingen, zegt nu zelf dat de notionele interestaftrek afgeschaft kan worden in ruil voor een verlaging van de belastingsvoet. Ik kan daar

munautair onderhandelaar, merkte ik ineens dat ik veel uitgeruster was en sneller kon denken. Dus ik leefde in een soort was waarvan ik me niet bewust was. In die zin kwam er wel veel energie vrij. Ik heb toen gezegd dat ik de lijst in Mechelen zou trekken, dat ik dat team zou leiden. Momenteel ben ik schepen in Mechelen, wat superplezant is. Het is mogelijk om echt concrete zaken te doen, zo ben ik nu bezig met een kinderkunstenfestival te organiseren.»

«Toen ik voorzitter was, heb ik me erg bezig gehouden met het internationale. Ik heb veel tijd geïnvesteerd in de PES (*Party of European Socialists*). Ik ben ook veel naar conferenties geweest. Ze vragen veel naar vrouwen op het Europese niveau in de sociaaldemocratie. Ze zijn daar echt op een ethisch niveau mee bezig. Ik ben als oud-voorzitter gevraagd om een programma voor META, Manifest of Europe for Transformation through Art, mee te helpen coördineren over alle Europese partijen.

Dan kun je echt met de basiswaarden bezig zijn. Ten slotte ben ik ook bezig met een boek te schrijven over mijn politieke visie.»

Veto: *U hebt zelf gestudeerd in Leuven. Hoe was uw studententijd?*

Gennez: «Studeren deed ik niet graag. Ik was absoluut geen voorbeeldstudent. Vroeger was het het hele jaar olé olé. Vorige week heb ik in Gent lesgegeven en ik vond dat de doorsnee student braaf was. Dat komt ook door het examensysteem, nu heb je vaker examens. Ik was zeker geen doorsnee student in de zin dat ik bijna nooit naar de les ging. Het studentenleven zelf was ik redelijk snel beu. In essentie ben ik een wereldverbeteraar. Studeren vond ik niet zo nuttig. Daarom deed ik vrijwilligerswerk erbij, om me nuttig te voelen. Ik heb dan ook in Brussel op kot gezeten, omdat ik Leuven beu was.»

«Ik wil echt niet klinken als een oude zeur die zaagt over de goede oude tijd. Maar na die les in Gent heb ik gepraat met een student politieke en sociale wetenschappen. Hij zei dat hij zich niet engageerde omdat dat slecht was voor je carrière. Dat vind ik niet normaal, ik was daar de revolutionair in de zaal. Ik zou ze een schop

OVER HAAR VOORZITTERSCHAP

Ik leefde in een soort was waarvan ik me niet bewust was

vooral voor meisjes, aangezien die steeds vaker hoger onderwijs volgen. Ze studeren af en ze zijn vaak succesvol, maar daarna laten we hen halftime werken zodat ze voor de kinderen kunnen zorgen. Dat is een gigantische verspilling van talent en middelen. Moreel gezien moet iedereen gelijke kansen krijgen. We zien dat diverse organisaties beter scoren omdat ze een uitgebreide waaier van

Veto: *Door de crisis zien we dat centrum-rechtse partijen aan de macht gekomen zijn in West-Europa. Kunt u dat verklaren?*

Gennez: «Angst en het wegvalen van vertrouwde verbanden en patronen spelen een belangrijke rol. De voorbije zestig jaar had de volgende generatie het altijd beter dan de vorige. Mijn grootvader is zeker tot twaalf jaar naar school geweest, mijn vader heeft economie gedaan,

OVER HAAR STUDENTENTIJD

Studeren vond ik niet nuttig. Daarom deed ik vrijwilligerswerk

mee leven. De wetgeving moet transparanter, eenvoudiger, met minder aftrekposten. Dat is ook veel beter om fraude te bestrijden. Staatssecretaris voor Fraudebestrijding John Crombez (sp.a) is daar effectief mee bezig.»

Veto: *Wat zijn uw persoonlijke ambities of doelstellingen nog?*

Gennez: «Ik dacht dat ik de top politiek gemakkelijk aankon. Maar een paar weken nadat ik stopte als voorzitter van de sp.a en als com-

onder hun gat moeten geven. Studenten zijn heel erg met hun toekomst bezig. Net zoals in de jaren '80 ben je zelfs met een diploma hoger onderwijs niet zeker van een job. Mensen zijn daar meer mee bezig dan vroeger, een mens is ook een kind van zijn tijd.»